

Dansk udgave

Retsforskrifter

60. årgang

24. maj 2017

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/852 af 17. maj 2017 om kviksølv og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1102/2008 ⁽¹⁾ 1

DIREKTIVER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben ⁽¹⁾ 22

Berigtigelser

- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevarer- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol) (EUT L 95 af 7.4.2017) 40

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

- ★ Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014 (EUT L 171 af 29.6.2016) 42

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2017/852**af 17. maj 2017****om kviksølv og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1102/2008****(EØS-relevant tekst)**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter høring af Regionsudvalget,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kviksølv er et meget giftigt stof, som udgør en global og meget stor risiko for menneskers sundhed, herunder i form af methyلكviksølv i fisk og skaldyr, økosystemer og vilde dyr og planter. Grundet kviksølvforureningens grænseoverskridende natur stammer mellem 40 % og 80 % af den samlede kviksølvafløb i Unionen fra tredjelande. Handling er derfor påkrævet på lokalt, regionalt, nationalt og internationalt plan.
- (2) De fleste kviksølvemissioner og de dertil knyttede eksponeringsrisici stammer fra menneskeskabte aktiviteter, såsom primær udvinding af kviksølv og forarbejdning, anvendelse af kviksølv i produkter og industrielle processer, småguldminedrift og -forarbejdning, kulforbrænding og håndtering af kviksølvafløb.
- (3) Det syvende miljøhandlingsprogram som vedtaget ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU ⁽³⁾ fastsætter et ikkegiftigt miljø som langsigtet mål og understreger i den forbindelse, at der er brug for tiltag, der sikrer en minimering af de signifikante skadelige virkninger af kemikalier på menneskers sundhed og miljøet inden 2020.

⁽¹⁾ EUT C 303 af 19.8.2016, s. 122.⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.3.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.4.2017.⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 »Et godt liv i en ressourcebegrænset verden« (EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171).

- (4) Meddelelsen af 28. januar 2005 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen »En Fællesskabsstrategi for kviksvølv« som revideret den 7. december 2010 (»strategien«) har til formål at minimere og, hvor det er muligt, i sidste ende helt at eliminere de globale menneskeskabte udledninger af kviksvølv til luft, vand og jord.
- (5) I de seneste ti år er der skabt betydelige fremskridt i Unionen på området for håndtering af kviksvølv efter vedtagelsen af strategien og en lang række foranstaltninger vedrørende kviksvølvemissioner, -forsyning, -efterspørgsel og -anvendelse og håndteringen af kviksvølvoverskud og -lagre.
- (6) Det anbefales i strategien, at forhandling og indgåelse af et internationalt juridisk bindende instrument om kviksvølv bør være en prioritet, eftersom handling på EU-plan ikke kan stå alene, når det gælder om at sikre effektiv beskyttelse af Unionens borgere mod kviksvølvs sundhedsskadelige virkninger.
- (7) Unionen og 26 medlemsstater har undertegnet Minamatakonventionen om kviksvølv fra 2013 (»konventionen«). De to medlemsstater, der ikke har undertegnet konventionen, Estland og Portugal, har givet tilsagn om at ratificere den. Unionen og alle dens medlemsstater er derfor indstillet på konventionens indgåelse, gennemførelse og anvendelse.
- (8) En hurtig godkendelse af konventionen af Unionen og dens ratifikation af medlemsstaterne vil tilskynde verdens store brugere og udledere af kviksvølv, der har undertegnet konventionen, til at ratificere og gennemføre den.
- (9) Nærværende forordning bør supplere EU-retten og fastlægge bestemmelser, som er nødvendige for at sikre, at EU-retten er i fuld overensstemmelse med konventionen, således at Unionen og dens medlemsstater kan henholdsvis godkende eller ratificere og gennemføre konventionen.
- (10) Yderligere tiltag fra Unionens side, der rækker ud over konventionens krav, vil bane vejen, som det var tilfældet med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1102/2008, ⁽¹⁾ for kviksvølvfrie produkter og processer.
- (11) I overensstemmelse med artikel 193 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) hindrer denne forordning ikke, at medlemsstaterne opretholder eller indfører strengere beskyttelsesforanstaltninger, forudsat at sådanne foranstaltninger er forenelige med traktaterne, og at Kommissionen meddeles herom.
- (12) Det forbud mod eksport af kviksvølv, som er fastlagt i forordning (EF) nr. 1102/2008, bør suppleres af restriktioner for importen af kviksvølv, der varierer afhængig af kilden, den påtænkte anvendelse og kviksvølvs oprindelsessted. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 ⁽²⁾ bør fortsat finde anvendelse på import af kviksvølvaffald, navnlig hvad angår de kompetente myndigheders beføjelser i henhold til nævnte forordning.
- (13) Bestemmelserne i nærværende forordning om import af kviksvølv og kviksvølvblandinger har til formål at sikre, at Unionen og medlemsstaterne opfylder konventions forpligtelser vedrørende handel med kviksvølv.
- (14) Eksport, import og fremstilling af en række produkter tilsat kviksvølv, der udgør en væsentlig del af anvendelsen i Unionen og på globalt plan af kviksvølv og kviksvølvforbindelser, bør forbydes.
- (15) Denne forordning bør ikke berøre de bestemmelser i den gældende EU-ret, som fastsætter strengere krav til produkter tilsat kviksvølv, herunder hvad angår det maksimale indhold af kviksvølv.
- (16) Anvendelsen af kviksvølv og kviksvølvforbindelser i fremstillingsprocesser bør udfases, og der bør i den forbindelse tilskyndes til forskning i alternative stoffer med karakteristika, som er uskadelige eller i det mindste mindre farlige for miljøet og menneskers sundhed.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1102/2008 af 22. oktober 2008 om forbud mod eksport af metallisk kviksvølv og visse kviksvølvforbindelser og -blandinger og om sikker oplagring af metallisk kviksvølv (EUT L 304 af 14.11.2008, s. 75).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald (EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1).

- (17) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹⁾ forbyder fra den 10. oktober 2017 fremstilling, markedsføring og anvendelse af fem phenylkviksølvforbindelser, der er kendt for at blive anvendt, særligt som katalysatorer, i produktionen af polyuretan. Anvendelsen af andre katalysatorer indeholdende kviksølv i polyuretanproduktion bør også forbydes fra den 1. januar 2018.
- (18) Produktion af alkoholater, der involverer anvendelse af kviksølv som en elektrode, bør udfases, og sådanne fremstillingsprocesser bør snarest muligt erstattes af gennemførlige kviksølvfri fremstillingsprocesser. Hvis der ikke findes relevante kviksølvfrie fremstillingsprocesser, bør der fastlægges betingelser for produktion af natrium- eller kaliummethyлат eller -ethylat, der involverer anvendelsen af kviksølv. Der bør træffes foranstaltninger til at reducere anvendelsen af kviksølv med henblik på at udfase dets anvendelse i en sådan produktion hurtigst muligt og under alle omstændigheder inden den 1. januar 2028.
- (19) Fremstilling og markedsføring af nye produkter tilsat kviksølv og anvendelse af nye fremstillingsprocesser, som involverer anvendelse af kviksølv eller kviksølvforbindelser, vil øge anvendelsen af kviksølv og kviksølvforbindelser samt kviksølvemissionerne i Unionen. Sådanne nye aktiviteter bør derfor forbydes, medmindre en vurdering viser, at det nye produkt tilsat kviksølv eller den nye fremstillingsproces vil give betydelige miljø- eller sundhedsmæssige fordele og ikke udgør nogen betydelig risiko hverken for miljøet eller for menneskers sundhed, og at der ikke findes teknisk gennemførlige alternativer uden kviksølv, som giver sådanne fordele.
- (20) Anvendelse af kviksølv og kviksølvforbindelser i småguldminedrift og -forarbejdning udgør en væsentlig del af anvendelsen og emissionerne af kviksølv på verdensplan, hvilket har negative virkninger både for lokalsamfund og på globalt plan. En sådan anvendelse af kviksølv og kviksølvforbindelser bør derfor forbydes i henhold til denne forordning og reguleres på internationalt plan. Uden at det berører forbuddet mod en sådan anvendelse, og som en tilføjelse til medlemsstaternes gennemførelse af effektive, forholdsmæssige og afskrækkende sanktioner mod overtrædelser af denne forordning er det også hensigtsmæssigt med en national plan, såfremt der er mere end enkeltstående tilfælde af manglende overholdelse af dette forbud, for at håndtere problemet med småguldminedrift og -forarbejdning, hvor der er anvendt amalgmering af kviksølv til at udvinde guld fra malm.
- (21) Anvendelse af kviksølv i tandfyldningsamalgam står for den største anvendelse af kviksølv i Unionen og er en betydelig kilde til forurening. Anvendelsen af tandfyldningsamalgam bør derfor gradvist nedsættes i overensstemmelse med konventionen og med de nationale planer baseret navnlig på de foranstaltninger, der er opført i bilag A, del II, til konventionen. Kommissionen bør vurdere og rapportere om muligheden for at udfase anvendelsen af tandfyldningsamalgam på lang sigt og helst senest i 2030 under hensyntagen til de nationale planer, der kræves af denne forordning, og med fuld respekt for medlemsstaternes beføjelser med hensyn til organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet. Desuden bør der navnlig træffes forebyggende sundhedsbeskyttelsesforanstaltninger, der retter sig mod sårbare individer i samfundet såsom børn og gravide eller ammende kvinder.
- (22) Det bør alene være tilladt at anvende tandfyldningsamalgam i forhåndsdoseret, indkapslet form, og anvendelse af amalgamfiltre i tandklinikker, hvori der anvendes tandfyldningsamalgam eller fjernes fyldninger med tandfyldningsamalgam eller tænder, der indeholder sådanne fyldninger, bør gøres obligatorisk for at beskytte tandlæger og patienter mod kviksølveksponering og sikre, at det derved genererede affald indsamles og bortskaffes i overensstemmelse med forsvarlig affaldshåndtering og under ingen omstændigheder udledes i miljøet. I den forbindelse bør tandlægers anvendelse af kviksølv i løs vægt forbydes. Amalgamkapsler, som disse er beskrevet i europæiske standarder EN ISO 13897:2004 og EN ISO 24234:2015, anses for egnede til anvendelse af tandlæger. Desuden bør der fastsættes et minimumstilbageholdelsesniveau for amalgamfiltre. Amalgamfiltres overholdelse af krav bør baseres på relevante standarder, såsom europæisk standard EN ISO 11143:2008. Henset til størrelsen af økonomiske operatører i tandlægesektoren, der er påvirket af indførelsen af disse krav, er det hensigtsmæssigt at give dem tilstrækkelig tid til at tilpasse sig de nye krav.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

- (23) Undervisning af tandlægestuderende og tandlæger i anvendelsen af kvikksølvfri alternativer, navnlig for sårbare individer i samfundet såsom børn og gravide eller ammende kvinder, samt gennemførelse af forskning og innovation i tand- og mundsundhed for at opnå bedre viden om eksisterende materialer og genopbygnings-teknikker samt for at udvikle nye materialer kan bidrage til at begrænse anvendelsen af kvikksølv.
- (24) Der vil være genereret over 6 000 ton flydende kvikksølvaffald i Unionen ved udgangen af 2017, hovedsageligt som følge af den obligatoriske afvikling af kvikksølvceller i klor-alkali-industrien i overensstemmelse med Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/732/EU ⁽¹⁾. I betragtning af den begrænsede tilgængelige kapacitet til varetagelse af omdannelsen af flydende kvikksølvaffald bør midlertidig oplagring af flydende kvikksølvaffald fortsat være tilladt i henhold til nærværende forordning i en begrænset periode, så der gives tilstrækkelig tid til at sikre omdannelsen og i givet fald solidificeringen af alt sådant produceret affald. En sådan oplagring bør gennemføres i overensstemmelse med kravene fastsat i Rådets direktiv 1999/31/EF ⁽²⁾.
- (25) Henset til at kvikksølv er et yderst farligt stof i dets flydende form, bør permanent oplagring uden forudgående behandling af kvikksølvaffald være forbudt på grund af de risici, som en sådan bortskaffelse er forbundet med. Kvikksølvaffald bør derfor gøres til genstand for passende omdannelse og i givet fald solidificering, inden det oplagres permanent. Med henblik herpå og for at reducere de hermed forbundne risici bør medlemsstaterne tage hensyn til de tekniske retningslinjer om kvikksølv i Baselkonventionen om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf.
- (26) For at sikre at bestemmelserne om affald i nærværende forordning gennemføres korrekt, bør der træffes foranstaltninger for at sikre et effektivt sporbarhedssystem gennem hele kvikksølvaffaldshåndteringskæden, hvorved producenterne af kvikksølvaffald og operatørerne af affaldshåndteringsanlæg, der oplagrer og behandler sådant affald, forpligtes til at føre et informationsregister som del af den registerføring, der er påkrævet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF ⁽³⁾.
- (27) Det kræves i konventionen, at hver part skal søge at udvikle passende strategier til identificering og vurdering af lokaliteter, som er forurenet med kvikksølv eller kvikksølvforbindelser. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU ⁽⁴⁾ kræver, at operatører af industrielle anlæg håndterer jordforurening. Det kræves endvidere i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2000/60/EF ⁽⁵⁾, at medlemsstaterne håndterer jordforurening, hvor den skader et vandområdes tilstand. Derfor bør der ske en udveksling af oplysninger mellem Kommissionen og medlemsstaterne for at udveksle erfaringer om de initiativer og foranstaltninger, der er truffet på nationalt plan.
- (28) For at afspejle den nuværende videnskabelige forståelse af de risici, som følger af methyلكvikksølv, bør Kommissionen evaluere den nuværende indtagelse baseret på sundhed, og den bør fastsætte nye sundheds-benchmarks for kvikksølv, når den gennemfører revisionen af denne forordning.
- (29) For at bringe EU-lovgivning i overensstemmelse med de afgørelser, der bliver truffet af konventionens partskonference og støttet af Unionen ved en rådsafgørelse, som er vedtaget i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår ændring af bilagene til denne forordning og for så vidt angår en forlængelse af den tilladte periode for midlertidig oplagring af kvikksølvaffald. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽⁶⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelsen af delegerede retsakter.

⁽¹⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/732/EU af 9. december 2013 om fastlæggelse af BAT (bedste tilgængelige teknik)-konklusioner i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU om industrielle emissioner for så vidt angår produktion efter klor-alkali-processen (EUT L 332 af 11.12.2013, s. 34).

⁽²⁾ Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3).

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (EFT L 327 af 22.12.2000, s. 1).

⁽⁶⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (30) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning med hensyn til at præcisere formularer til import og eksport, fastsætte tekniske krav til miljømæssigt forsvarlig midlertidig oplagring af kviksølv, kviksølvforbindelser og kviksølvblandinger, forbyde eller tillade nye produkter tilsat kviksølv eller nye fremstillingsprocesser, som involverer anvendelse af kviksølv eller kviksølvforbindelser, og præcisere rapporteringsforpligtelserne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽¹⁾.
- (31) Medlemsstaterne bør fastlægge regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, og bør sikre, at de anvendes. Sanktionerne bør være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.
- (32) I betragtning af karakteren og omfanget af de ændringer, der skal foretages af forordning (EF) nr. 1102/2008, og for at øge retssikkerheden, klarheden og gennemsigtigheden samt forenkle lovgivningen, bør nævnte forordning ophæves.
- (33) For at sikre, at medlemsstaternes kompetente myndigheder og de økonomiske operatører, der er berørt af denne forordning, får tilstrækkelig tid til at tilpasse sig den nye ordning, som fastlægges ved denne forordning, bør den finde anvendelse fra den 1. januar 2018.
- (34) Målet for denne forordning, nemlig at sikre et højt niveau af beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet mod menneskeskabte emissioner og udledning af kviksølv og kviksølvforbindelser ved hjælp af bl.a. et forbud mod eksport og import af kviksølv og produkter tilsat kviksølv, restriktioner for anvendelse af kviksølv i fremstillingsprocesser, produkter, småguldminedrift — og forarbejdning samt i tandfyldningsamalgam, og forpligtelser vedrørende kviksølvaffald, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af kviksølvforureningens grænseoverskridende natur og karakteren af de nødvendige foranstaltninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Genstand og mål

Ved denne forordning fastsættes foranstaltninger og betingelser for anvendelse og oplagring af og handel med kviksølv, kviksølvforbindelser og kviksølvblandinger og for fremstilling og anvendelse af og handel med produkter tilsat kviksølv og for håndtering af kviksølvaffald for at sikre et højt niveau af beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet mod menneskeskabte emissioner og udledning af kviksølv og kviksølvforbindelser.

Medlemsstaterne kan, hvor det er relevant, indføre strengere krav end dem, der er fastlagt i forordningen, i overensstemmelse med TEUF.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) »kviksølv«: metallisk kviksølv (Hg, CAS-nr. 7439-97-6)
- 2) »kviksølvforbindelse«: ethvert stof bestående af kviksølvatomer og et eller flere atomer af andre kemiske stoffer, som kun kan adskilles i forskellige komponenter ved hjælp af kemiske reaktioner

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- 3) »blanding«: en blanding eller opløsning, der er sammensat af to eller flere stoffer
- 4) »produkt tilsat kviksølv«: et produkt eller en produktkomponent, som indeholder kviksølv eller en kviksølvforbindelse, som bevidst blev tilsat
- 5) »kviksølvaffald«: metallisk kviksølv, der betragtes som affald som defineret i artikel 3, nr. 1, i direktiv 2008/98/EF
- 6) »eksport«: et af følgende:
 - a) endelig eller midlertidig eksport af kviksølv, kviksølvforbindelser, kviksølvblandinger og produkter tilsat kviksølv, som opfylder betingelserne i artikel 28, stk. 2, i TEUF
 - b) reeksport af kviksølv, kviksølvforbindelser, kviksølvblandinger og produkter tilsat kviksølv, som ikke opfylder betingelserne i artikel 28, stk. 2, i TEUF, og som er undergivet en anden toldprocedure end den eksterne EU-procedure for forsendelse af varer gennem Unionens toldområde
- 7) »import«: fysisk indførsel i Unionens toldområde af kviksølv, kviksølvforbindelser, kviksølvblandinger og produkter tilsat kviksølv, som er undergivet en anden toldprocedure end den eksterne EU-procedure for forsendelse af varer gennem Unionens toldområde
- 8) »bortskaffelse«: bortskaffelse som defineret i artikel 3, nr. 19, i direktiv 2008/98/EF
- 9) »primær udvinding af kviksølv«: minedrift, hvor det materiale, der hovedsageligt søges udvundet, er kviksølv
- 10) »omdannelse«: den kemiske forandring af kviksølvs fysiske tilstand fra flydende tilstand til kviksølvsulfid eller en lignende kemisk forbindelse, der er lige så eller mere stabil og lige så eller mindre opløselig i vand, og som ikke udgør nogen større fare for miljø eller sundhed end kviksølvsulfid
- 11) »markedsføring«: at levere til eller stille til rådighed for tredjemand mod betaling eller gratis. Import betragtes som markedsføring.

KAPITEL II

HANDELS- OG FREMSTILLINGSRESTRIKTIONER VEDRØRENDE KVIKSØLV, KVIKSØLVFORBINDELSER, KVIKSØLVBLANDINGER OG PRODUKTER TILSAT KVIKSØLV

Artikel 3

Eksportrestriktioner

1. Eksport af kviksølv er forbudt.
2. Eksport af de kviksølvforbindelser og af de kviksølvblandinger, som er opført i bilag I, er forbudt fra de datoer, der er fastsat deri.
3. Uanset stk. 2 tillades eksport af de kviksølvforbindelser, der er opført i bilag I, med henblik på forskning på laboratorieniveau eller laboratorieanalyser.
4. Eksport, med henblik på genvinding af kviksølv, af kviksølvforbindelser og af kviksølvblandinger, som ikke er omfattet af forbuddet fastlagt i stk. 2, er forbudt.

Artikel 4

Importrestriktioner

1. Import af kviksølv og import af de kviksølvblandinger, der er opført i bilag I, herunder kviksølvaffald fra enhver af de store kilder omhandlet i artikel 11, litra a)-d), til andre formål end bortskaffelse som affald, er forbudt. En sådan import til bortskaffelse som affald er kun tilladt, når eksportlandet ikke har adgang til tilgængelig omdannelseskapacitet på sit eget område.

Uden at det berører artikel 11, og uanset første afsnit i nærværende stykke er import af kviksølv og import af de kviksølvblandinger, der er opført i bilag I, til en tilladt anvendelse i en medlemsstat tilladt, når den importerende medlemsstat skriftligt har givet tilladelse til en sådan import under én af følgende omstændigheder:

- a) eksportlandet er part i konventionen, og det eksporterede kviksølv stammer ikke fra primær udvinding af kviksølv, der er forbudt i henhold til artikel 3, stk. 3 og 4, i konventionen, eller
- b) eksportlandet er ikke part i konventionen og har fremlagt certificering for, at kviksølvet ikke stammer fra primær udvinding.

Uden at det berører eventuelle nationale foranstaltninger, der er truffet i overensstemmelse med TEUF, betragtes en anvendelse, der er tilladt i henhold til EU-lovgivningen, som en tilladt anvendelse i en medlemsstat for så vidt angår dette stykke.

2. Import af kviksølvblandinger, som ikke er omfattet af stk. 1, og af kviksølvforbindelser med henblik på genvinding af kviksølv er forbudt.
3. Import af kviksølv til anvendelse i småguldminedrift og -forarbejdning er forbudt.
4. I de tilfælde, hvor import af kviksølvaffald er tilladt i overensstemmelse med nærværende artikel, finder forordning (EF) nr. 1013/2006 fortsat anvendelse ud over kravene i nærværende forordning.

Artikel 5

Eksport, import og fremstilling af produkter tilsat kviksølv

1. Uden at det berører strengere krav fastsat i anden gældende EU-lovgivning, er eksport, import og fremstilling i Unionen af produkter tilsat kviksølv, jf. bilag II, forbudt fra de deri fastsatte datoer.
2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for nogen af følgende produkter tilsat kviksølv:
 - a) produkter, som er væsentlige i forbindelse med civilbeskyttelse og militære anvendelser
 - b) produkter til forskning, til kalibrering af instrumenter eller til anvendelse som en referencestandard.

Artikel 6

Import- og eksportformularer

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter afgørelser med henblik på at specificere formularer, der skal anvendes i forbindelse med gennemførelse af artikel 3 og 4. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.

KAPITEL III

RESTRIKTIONER FOR ANVENDELSE OG OPLAGRING AF KVIKSØLV, KVIKSØLVFORBINDELSER OG KVIKSØVLVBLANDINGER

Artikel 7

Industrielle aktiviteter

1. Anvendelsen af kviksølv og kviksølvforbindelser i de fremstillingsprocesser, der er opført i bilag III, del I, er forbudt fra de deri fastsatte datoer.
2. Anvendelsen af kviksølv og kviksølvforbindelser i de fremstillingsprocesser, der er opført i bilag III, del II, er kun tilladt på de deri fastsatte betingelser.
3. Midlertidig oplagring af kviksølv og af de kviksølvforbindelser og kviksølvblandinger, der er opført i denne forordnings bilag I, skal finde sted på en miljømæssigt forsvarlig måde i overensstemmelse med de tærskler og krav, der er fastsat i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2012/18/EU ⁽¹⁾ og i direktiv 2010/75/EU.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/18/EU af 4. juli 2012 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer og om ændring og efterfølgende ophævelse af Rådets direktiv 96/82/EF (EUT L 197 af 24.7.2012, s. 1).

For at sikre en ensartet gennemførelse af den forpligtelse, der er fastlagt i dette stykkes første afsnit, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter tekniske krav til miljømæssigt forsvarlig midlertidig oplagring af kviksølv, kviksølvforbindelser og kviksølvblandinger i overensstemmelse med afgørelser vedtaget af konventionens partskonference i henhold til artikel 10, stk. 3, og artikel 27 i konventionen, forudsat at Unionen har støttet den pågældende afgørelse ved hjælp af en rådsafgørelse, der er vedtaget i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i denne forordnings artikel 22, stk. 2.

Artikel 8

Nye produkter tilsat kviksølv og nye fremstillingsprocesser

1. Økonomiske operatører må ikke fremstille eller markedsføre produkter tilsat kviksølv, der ikke blev fremstillet før den 1. januar 2018 (»nye produkter tilsat kviksølv«), medmindre de har fået tilladelse hertil ved en afgørelse, der er truffet i henhold til nærværende artikels stk. 6, eller har fået tilladelse hertil i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU ⁽¹⁾.

Første afsnit finder ikke anvendelse på nogen af de følgende:

- a) udstyr, som er nødvendigt for beskyttelsen af medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, herunder våben, ammunition og krigsmateriel fremstillet specifikt til militære formål
- b) udstyr, der er udformet til opsendelse i rummet
- c) tekniske forbedringer foretaget til eller ændringer af produkter tilsat kviksølv, der blev fremstillet før den 1. januar 2018, forudsat at sådanne forbedringer eller ændringer fører til, at der anvendes mindre kviksølv i disse produkter.

2. Økonomiske operatører må ikke anvende fremstillingsprocesser, som involverer anvendelse af kviksølv eller kviksølvforbindelser, og som ikke blev anvendt før den 1. januar 2018 (»nye fremstillingsprocesser«), medmindre de har fået tilladelse hertil ved en afgørelse, der er truffet i henhold til stk. 6.

Nærværende stykkes første afsnit finder ikke anvendelse på processer, der fremstiller eller anvender andre produkter tilsat kviksølv end de, der er omfattet af forbuddet fastlagt i stk. 1.

3. Hvis en økonomisk operatør påtænker at ansøge om en afgørelse i henhold til stk. 6 for at fremstille eller markedsføre et nyt produkt tilsat kviksølv eller at anvende en ny fremstillingsproces, som vil give betydelige miljø- eller sundhedsfordele og ikke udgør nogen betydelig risiko hverken for miljøet eller for menneskers sundhed, og hvor der ikke findes teknisk gennemførlige alternativer uden kviksølv, som giver sådanne fordele, anmelder denne økonomiske operatør dette til de kompetente myndigheder i den berørte medlemsstat. Denne anmeldelse skal omfatte de følgende oplysninger:

- a) en teknisk beskrivelse af det pågældende produkt eller den pågældende proces
- b) en vurdering af de miljø- og sundhedsmæssige fordele og risici
- c) beviser, der dokumenterer, at der ikke findes teknisk gennemførlige alternativer uden kviksølv, der giver betydelige miljø- eller sundhedsmæssige fordele
- d) en detaljeret forklaring af måden, hvorpå processen skal benyttes, eller hvorpå produktet skal fremstilles, anvendes og bortskaffes som affald efter brug, for at sikre et højt niveau af beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed.

4. Den pågældende medlemsstat fremsender den anmeldelse, som den har modtaget fra den økonomiske operatør, til Kommissionen, hvis den på grundlag af sin egen vurdering af oplysningerne angivet heri mener, at de i stk. 6, første afsnit, omhandlede kriterier er opfyldt.

Den pågældende medlemsstat underretter Kommissionen om tilfælde, hvor den har vurderet, at de i stk. 6, første afsnit, omhandlede kriterier ikke er opfyldt.

5. Hvis medlemsstaten fremsender en anmeldelse i henhold til nærværende artikels stk. 4, første afsnit, stiller Kommissionen straks anmeldelsen til rådighed for det udvalg, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 88).

6. Kommissionen undersøger de modtagne anmeldelser og vurderer, hvorvidt det er dokumenteret, at det nye produkt tilsat kviksølv eller den nye fremstillingsproces vil give betydelige miljø- eller sundhedsmæssige fordele og ikke udgør nogen betydelig risiko hverken for miljøet eller menneskers sundhed, og at der ikke findes tekniske gennemførlige alternativer uden kviksølv, som giver sådanne fordele.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om udfaldet af vurderingen.

Kommissionen vedtager ved hjælp af gennemførelsesretsakter afgørelser, der specificerer, hvorvidt det pågældende nye produkt tilsat kviksølv eller den nye fremstillingsproces er tilladt. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.

7. Senest den 30. juni 2018 gør Kommissionen en opgørelse offentligt tilgængelig på internettet over fremstillingsprocesser, der involverer anvendelse af kviksølv eller kviksølvforbindelser, og der blev anvendt før den 1. januar 2018, og over produkter tilsat kviksølv, der blev fremstillet før den 1. januar 2018, og over eventuelle gældende markedsføringsbegrænsninger.

Artikel 9

Småguldminedrift og -forarbejdning

1. Småguldminedrift og -forarbejdning, hvori der anvendes amalgering af kviksølv til at udvinde guld fra malm, er forbudt.
2. Uden at det berører nærværende artikels stk. 1 og artikel 16 skal den kompetente myndighed i en berørt medlemsstat, når der er dokumentation for, at der er mere end enkeltstående tilfælde af manglende overholdelse af forbuddet fastlagt i nærværende artikels stk. 1, udarbejde og gennemføre en national plan i overensstemmelse med bilag IV.

Artikel 10

Tandfyldningsamalgam

1. Fra den 1. januar 2019 må tandfyldningsamalgam udelukkende anvendes i forhåndsdoseret, indkapslet form. Tandlægers anvendelse af kviksølv i løs vægt er forbudt.
2. Fra den 1. juli 2018 må tandfyldningsamalgam ikke anvendes til tandbehandling af mælketænder, af børn under 15 år og af gravide eller ammende kvinder, medmindre tandlægen finder, at det er strengt nødvendigt på grundlag af patientens særlige medicinske behov.
3. Hver medlemsstat skal senest den 1. juli 2019 udarbejde en national plan vedrørende de foranstaltninger, den påtænker at gennemføre for gradvist at nedsætte anvendelsen af tandfyldningsamalgam.

Medlemsstaterne gør deres nationale planer offentligt tilgængelige på internettet og fremsender dem til Kommissionen senest en måned efter vedtagelsen af dem.

4. Fra den 1. januar 2019 skal operatører af tandklinikker, hvori der anvendes tandfyldningsamalgam eller fjernes fyldninger med tandfyldningsamalgam eller tænder, der indeholder sådanne fyldninger, sikre, at deres faciliteter er udstyret med amalgamfiltre, der tilbageholder og indsamler amalgampartikler, herunder dem der er indeholdt i brugt vand.

Sådanne operatører skal sikre, at:

- a) amalgamfiltre, der tages i brug fra den 1. januar 2018, sørger for et tilbageholdelsesniveau på mindst 95 % af amalgampartiklerne
- b) alle amalgamfiltre, der anvendes, fra den 1. januar 2021 sørger for det tilbageholdelsesniveau, der er angivet i litra a).

Amalgamfiltre skal vedligeholdes i overensstemmelse med fabrikantens anvisninger for at sikre det højest mulige tilbageholdelsesniveau.

5. Kapsler og amalgamfiltre, der opfylder europæiske standarder eller andre nationale eller internationale standarder, som giver et tilsvarende kvalitets- og tilbageholdelsesniveau, formodes at opfylde kravene fastsat i stk. 1 og 4.

6. Tandlæger skal sikre, at deres amalgamaffald, herunder amalgamrester, -partikler og -fyldninger, og tænder eller dele heraf, der er forurenet med tandfyldningsamalgam, håndteres og indsamles af et godkendt affaldshåndteringsanlæg eller en godkendt affaldshåndteringsvirksomhed.

Tandlæger må under ingen omstændigheder direkte eller indirekte frigive sådant amalgamaffald i miljøet.

KAPITEL IV

BORTSKAFFELSE AF AFFALD OG KVIKSØLVAFFALD*Artikel 11***Affald**

Uden at det berører nærværende forordnings artikel 2, nr. 5), betragtes kviksølv og kviksølvforbindelser, i ren form eller i blandinger, fra enhver af følgende store kilder som affald som defineret i direktiv 2008/98/EF og skal bortskaffes uden, at menneskers sundhed bringes i fare eller miljøet skades, i overensstemmelse med nævnte direktiv:

- a) klor-alkali-industrien
- b) rensning af naturgas
- c) non-ferro minedrift og smeltning
- d) udvinding af cinnobermalm i Unionen.

Sådan bortskaffelse må ikke føre til nogen form for genvinding af kviksølv.

*Artikel 12***Indberetning om store kilder**

1. Økonomiske operatører, der opererer inden for de i artikel 11, litra a), b) og c), omhandlede industrisektorer, skal senest den 31. maj hvert år sende følgende til de kompetente myndigheder i de berørte medlemsstater:

- a) oplysninger om den samlede mængde kviksølvaffald, der er oplagret i hvert af deres anlæg
- b) oplysninger om den samlede mængde kviksølvaffald, der er sendt til særskilte anlæg, der varetager den midlertidige oplagring, omdannelse og i givet fald solidificering af kviksølvaffald eller den permanente oplagring af kviksølvaffald, der er omdannet og i givet fald solidificeret
- c) beliggenhed og kontaktoplysninger for hvert anlæg omhandlet i litra b)
- d) en kopi af certifikatet fra operatøren af det anlæg, der varetager den midlertidige oplagring af kviksølvaffald, jf. artikel 14, stk. 1
- e) en kopi af certifikatet fra operatøren af det anlæg, der varetager omdannelsen og i givet fald solidificeringen af kviksølvaffald, jf. artikel 14, stk. 2
- f) en kopi af certifikatet fra operatøren af det anlæg, der varetager den permanente oplagring af det kviksølvaffald, der er omdannet og i givet fald solidificeret, jf. artikel 14, stk. 3.

2. Oplysningerne omhandlet i stk. 1, litra a) og b), udtrykkes ved hjælp af koderne fastlagt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 ⁽¹⁾.

3. Forpligtelserne fastlagt i stk. 1 og 2 ophører med at finde anvendelse på en økonomisk operatør, der driver klor-alkali-anlæg, fra ét år efter den dato, hvor den økonomiske operatørs drift af alle kviksølvceller er afviklet i henhold til gennemførelsesafgørelse 2013/732/EU, og alt kviksølv er overdraget til affaldshåndteringsanlæg.

*Artikel 13***Oplagring af kviksølvaffald**

1. Uanset artikel 5, stk. 3, litra a), i direktiv 1999/31/EF kan kviksølvaffald midlertidigt oplagres i flydende form, forudsat at de særlige krav til midlertidig oplagring af kviksølvaffald som fastsat i bilag I, II og III til nævnte direktiv er opfyldt, og at en sådan oplagring sker i anlæg over jorden, der er beregnet og udstyret til midlertidig oplagring af kviksølvaffald.

Undtagelsen i første afsnit ophører med at finde anvendelse fra den 1. januar 2023.

2. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 21 med henblik på at ændre denne forordning ved at forlænge den tilladte periode for midlertidig oplagring af kviksølvaffald, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, med op til tre år.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik (EFT L 332 af 9.12.2002, s. 1).

3. Før kviksvovaffald bortskaffes permanent skal det gennemgå omdannelse og, hvis det påtænkes bortskaffet i anlæg over jorden, omdannelse og solidificering.

Kviksvovaffald, der undergik omdannelse og i givet fald solidificering må kun bortskaffes permanent i de følgende permanente oplagingsanlæg, der har tilladelse til at bortskaffe farligt affald:

- a) saltminer, som er indrettet til permanent lagring af kviksvovaffald, der har gennemgået omdannelse, eller dybe, underjordiske, hårde klippeformationer, som giver et sikkerheds- og indeslutningsniveau, der svarer til eller er højere end det, sådanne saltminer giver, eller
- b) anlæg over jorden, der er beregnet og udstyret til permanent oplagring af kviksvovaffald, der har gennemgået omdannelse og solidificering, og som giver et sikkerheds- og indeslutningsniveau, der svarer til eller er højere end det, de i litra a) omhandlede anlæg giver.

Operatører af permanente oplagingsanlæg skal sikre, at kviksvovaffald, der har gennemgået omdannelse og i givet fald solidificering, oplagres særskilt fra andet affald og i bortskaffelsesbatcher i et oplagingsrum, som forsegles. Disse operatører skal endvidere sikre, at kravene fastsat i direktiv 1999/31/EF, herunder de særlige krav til midlertidig oplagring af kviksvovaffald som fastsat i bilag I, afsnit 8, tredje og femte led, og i bilag II til nævnte direktiv, er opfyldt i relation til de permanente oplagingsanlæg.

Artikel 14

Sporbarhed

1. Operatører af anlæg, der varetager midlertidig oplagring af kviksvovaffald, skal føre et register, der indeholder følgende:

- a) for hver forsendelse af kviksvovaffald, der modtages:
 - i) oprindelse og mængde af dette affald
 - ii) navn og kontaktoplysninger på leverandøren og ejeren af dette affald
- b) for hver forsendelse af kviksvovaffald, der forlader anlægget:
 - i) mængden af dette affald samt dets kviksvovindhold
 - ii) bestemmelsesstedet og den påtænkte bortskaffelsesoperation for dette affald
 - iii) en kopi af certifikatet fra operatøren af det anlæg, der varetager omdannelsen og i givet fald solidificeringen af dette affald, som omhandlet i stk. 2
 - iv) en kopi af certifikatet fra operatøren af det anlæg, der varetager den permanente oplagring af det kviksvovaffald, der har undergået omdannelse og i givet fald solidificering, som omhandlet i stk. 3
- c) mængden af kviksvovaffald oplagret i anlægget ved slutningen af hver måned.

Operatører af anlæg, der varetager den permanente oplagring af kviksvovaffald, skal, så snart kviksvovaffaldet er bragt væk fra den midlertidige oplagring, udstede et certifikat, der bekræfter, at kviksvovaffaldet er blevet sendt til et anlæg, der varetager de bortskaffelsesoperationer, der er omfattet af denne artikel.

Når et certifikat som omhandlet i dette stykkes andet afsnit er udstedt, sendes straks en kopi heraf til de pågældende økonomiske operatører, der er omhandlet i artikel 12.

2. Operatører af anlæg, der varetager omdannelse og i givet fald solidificering af kviksvovaffald, skal etablere et register, der indeholder følgende:

- a) for hver forsendelse af kviksvovaffald, der modtages:
 - i) oprindelse og mængde af dette affald
 - ii) navn og kontaktoplysninger på leverandøren og ejeren af dette affald

- b) for hver forsendelse af kviksvovaffald, der har undergået omdannelse og i givet fald solidificering, der forlader anlægget:
- mængden af dette affald samt dets kviksvovindhold
 - bestemmelsesstedet og den påtænkte bortskaffelsesmetode for dette affald
 - en kopi af certifikatet fra operatøren af det anlæg, der varetager den permanente lagring af dette affald, som omhandlet i stk. 3
- c) mængden af kviksvovaffald oplagret i anlægget ved slutningen af hver måned.

Operatører af anlæg, der varetager omdannelse og i givet fald solidificering af kviksvovaffald, skal, så snart omdannelsen og i givet fald solidificeringen af hele forsendelsen er gennemført, udstede et certifikat, der bekræfter, at hele forsendelsen af kviksvovaffald er blevet omdannet og i givet fald solidificeret.

Når et certifikat som omhandlet i dette stykkes andet afsnit er udstedt, sendes straks en kopi heraf til operatørerne af de anlæg, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, og til de pågældende økonomiske operatører, der er omhandlet i artikel 12.

3. Operatører af anlæg, der varetager den permanente oplagring af kviksvovaffald, der har undergået omdannelse og i givet fald solidificering, skal, så snart bortskaffelsesoperationen for hele forsendelsen er gennemført, udstede et certifikat, der bekræfter, at hele forsendelsen af kviksvovaffald, der har undergået omdannelse og i givet fald solidificering, er blevet bragt til permanent oplagring i overensstemmelse med direktiv 1999/31/EF, herunder oplysninger om oplagringslokaliteten.

Når et certifikat som omhandlet i dette stykkes første afsnit er udstedt, sendes straks en kopi heraf til operatørerne af de anlæg, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, og til de pågældende økonomiske operatører, der er omhandlet i artikel 12.

4. Senest den 31. januar hvert år fremsender operatørerne for de anlæg, der er omhandlet i stk. 1 og 2, registret for det forudgående kalenderår til de kompetente myndigheder for de berørte medlemsstater. De pågældende medlemsstaters kompetente myndigheder videresender årligt hvert register, der er fremsendt, til Kommissionen.

Artikel 15

Forurenede lokaliteter

1. Kommissionen tilrettelægger en udveksling af oplysninger med medlemsstaterne vedrørende de foranstaltninger, der er truffet på nationalt niveau for at identificere og vurdere lokaliteter, der er forurenet af kviksvov og kviksvovforbindelser, og for at håndtere de betydelige risici, som en sådan forurening kan udgøre for menneskers sundhed og miljøet.

2. Senest den 1. januar 2021 gør Kommissionen de oplysninger, der er indsamlet i henhold til stk. 1, offentligt tilgængelige på internettet, herunder en opgørelse over lokaliteter, der er forurenet af kviksvov og kviksvovforbindelser.

KAPITEL V

SANKTIONER, KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG RAPPORTERING

Artikel 16

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af bestemmelserne i denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest på de respektive datoer for anvendelsen af de relevante bestemmelser i denne forordning Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underretter den straks om senere ændringer, der berører dem.

Artikel 17

Kompetente myndigheder

Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at varetage forpligtelser, der følger af denne forordning.

Artikel 18

Rapport

1. Senest den 1. januar 2020 og med passende mellemrum derefter udarbejder medlemsstaterne en rapport med følgende samt fremsender den til Kommissionen og gør den offentligt tilgængelig på internettet:

- a) oplysninger om gennemførelsen af denne forordning
- b) oplysninger, der er nødvendige for, at Unionen kan opfylde sine rapporteringsforpligtelser i henhold til artikel 21 i konventionen
- c) et sammendrag af de oplysninger, der er indsamlet i henhold til nærværende forordnings artikel 12
- d) oplysninger om kviksølv på deres område:
 - i) en liste over steder, hvor der er oplagret mere end 50 ton kviksølv bortset fra kviksølvaffald, samt mængden af kviksølv på hvert sted
 - ii) en liste over steder, hvor der er samlet mere end 50 ton kviksølvaffald, samt mængden af kviksølvaffald på hvert sted, og
- e) en liste over kilder, som leverer mere end 10 ton kviksølv pr. år, hvor medlemsstaterne er gjort opmærksomme på sådanne kilder.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at gøre enhver af de i første afsnit omhandlede oplysninger offentligt tilgængelige på baggrund af enhver af de grunde, der er nævnt i artikel 4, stk. 1 og 2, i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2003/4/EF ⁽¹⁾, jf. dog dette direktivs artikel 4, stk. 2, andet afsnit.

2. Med henblik på den i stk. 1 omhandlede rapport stiller Kommissionen et elektronisk rapporteringsværktøj til rådighed for medlemsstaterne.

Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter for at udarbejde relevante spørgeskemaer for at specificere det indhold, de oplysninger og de nøgleresultatindikatorer, der er nødvendige for at overholde kravene i henhold til stk. 1, såvel som den i stk. 1 omhandlede rapportes format og hyppighed. Disse spørgeskemaer skal ikke være en gentagelse af rapporteringsforpligtelserne for parterne i konventionen. De i nærværende stykke omhandlede gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 22, stk. 2.

3. Medlemsstaterne stiller straks de rapporter, som de fremsender til sekretariatet for konventionen, til rådighed for Kommissionen.

Artikel 19

Revision

1. Senest den 30. juni 2020 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om resultatet af sin vurdering vedrørende:

- a) Unionens behov for at regulere emissioner af kviksølv og kviksølvforbindelser fra krematorier
- b) muligheden for at udfase anvendelsen af tandfyldningsamalgam på lang sigt og helst senest i 2030 under hensyntagen til de nationale planer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, og med fuld respekt for medlemsstaternes beføjelser med hensyn til organisation og levering af sundhedstjenesteydelser og behandling på sundhedsområdet, og
- c) de miljømæssige fordele og muligheden for en yderligere tilpasning af bilag II til den relevante EU-lovgivning, der regulerer markedsføringen af produkter tilsat kviksølv.

2. Senest den 31. december 2024 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om gennemførelsen og revisionen af nærværende forordning, bl.a. i lyset af den effektivitetsvurdering, som foretages af konventionens partskonference, og af de rapporter, som er fremsendt af medlemsstaterne i henhold til artikel 18 i nærværende forordning og artikel 21 i konventionen.

3. Kommissionen fremsætter, hvis det er hensigtsmæssigt, et lovforslag sammen med sine rapporter, der er omhandlet i stk. 1 og 2.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF (EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26).

KAPITEL VI

DELEGEREDE BEFØJELSER OG GENNEMFØRELSESBEFØJELSER*Artikel 20***Ændring af bilagene**

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med denne forordnings artikel 21 med henblik på at ændre bilag I, II, III og IV for at tilpasse dem til afgørelser vedtaget af konventionens partskonference i overensstemmelse med artikel 27 i konventionen, forudsat at Unionen har støttet den pågældende afgørelse ved en rådsafgørelse, som er vedtaget i overensstemmelse med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

*Artikel 21***Udøvelse af de delegerede beføjelser**

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastsatte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, stk. 2, og artikel 20, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 13. juni 2017. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 13, stk. 2, og artikel 20 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 2, og artikel 20 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

*Artikel 22***Udvalgsprocedure**

1. Ved vedtagelsen af import- og eksportformularer i henhold til artikel 6, af tekniske krav til miljømæssigt forsvarlig midlertidig oplagring af kviksølv, kviksølvforbindelser eller kviksølvblandinger i henhold til artikel 7, stk. 3, af en afgørelse i henhold til artikel 8, stk. 6, og af spørgeskemaer i henhold til artikel 18, stk. 2, bistår Kommissionen af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

KAPITEL VII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER*Artikel 23***Ophævelse**

Forordning (EF) nr. 1102/2008 ophæves med virkning fra den 1. januar 2018.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag V.

*Artikel 24***Ikrafttræden**

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning finder anvendelse fra den 1. januar 2018.

Del I, litra d), i bilag III finder dog anvendelse fra den 11. december 2017.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. maj 2017.

På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand

På Rådets vegne

C. ABELA

Formand

BILAG I

Kviksølvforbindelser omfattet af artikel 3, stk. 2 og 3, og artikel 7, stk. 3, og kviksølvblandinger omfattet af artikel 3, stk. 2, artikel 4, stk. 1, og artikel 7, stk. 3

Kviksølvforbindelser, som det er forbudt at eksportere fra den 1. januar 2018:

- Kviksølv(I)chlorid (Hg_2Cl_2 , CAS-nr. 10112-91-1)
- Kviksølv(II)oxid (HgO , CAS-nr. 21908-53-2)
- Cinnobermalm
- Kviksølvsulfid (HgS , CAS-nr. 1344-48-5)

Kviksølvforbindelser, som det er forbudt at eksportere fra den 1. januar 2020:

- Kviksølv(II)sulfat (HgSO_4 , CAS-nr. 7783-35-9)
- Kviksølv(II)nitrat ($\text{Hg}(\text{NO}_3)_2$, CAS-nr. 10045-94-0)

Kviksølvblandinger, som det er forbudt at eksportere fra den 1. januar 2018:

- Blandinger af kviksølv med andre stoffer, herunder kviksølvlegeringer, med en kviksølvkoncentration på mindst 95 vægtprocent.

BILAG II

Produkter tilsat kviksølv omhandlet i artikel 5

Del A — Produkter tilsat kviksølv

Produkter tilsat kviksølv	Datoen fra hvilken, det er forbudt at eksportere, importere og fremstille produkter tilsat kviksølv
1. Batterier eller akkumulatorer med over 0,0005 vægtprocent kviksølv.	31.12.2020
2. Koblinger og relæer, undtagen kapacitans- og tabsfaktormålekredsløb med meget høj præcision og højfrekvente RF-koblinger og -relæer i overvågnings- og kontrol-instrumenter med et maksimalt indhold på 20 mg kviksølv pr. kredsløb, kobling eller relæ.	31.12.2020
3. Kompaktlýsstofrør (CFL) til almene belysningsformål a) CFL.i $\leq$ 30 watt med et kviksølvindhold på mere end 2,5 mg pr. lyskilde. b) CFL.ni $\leq$ 30 watt med et kviksølvindhold på mere end 3,5 mg pr. lyskilde.	31.12.2018
4. Følgende lineære lysstofrør (LFL) til almen belysning: a) Triband-phosphor < 60 watt med et kviksølvindhold på mere end 5 mg pr. lyskilde b) Halophosphat-phosphor ≤ 40 watt med et kviksølvindhold på mere end 10 mg pr. lyskilde.	31.12.2018
5. Højtrykskviksølvlamper (HPMV) til almene belysningsformål.	31.12.2018
6. Følgende koldkatodelysstofrør tilsat kviksølv (CCFL) og lysstofrør med eksterne elektroder (EEFL) til elektroniske skærme: a) kort længde (≤ 500 mm) med et kviksølvindhold på mere end 3,5 mg pr. lyskilde b) medium længde (> 500 mm og $\leq 1\,500$ mm) med et kviksølvindhold på mere end 5 mg pr. lyskilde c) lang længde ($> 1\,500$ mm) med et kviksølvindhold på mere end 13 mg pr. lyskilde.	31.12.2018
7. Kosmetik indeholdende kviksølv og kviksølvforbindelser, undtagen de særlige tilfælde i bilag V, nr. 16 og 17, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 ⁽¹⁾ .	31.12.2020
8. Pesticider, biocider og topiske antiseptika.	31.12.2020
9. Følgende ikkeelektroniske måleinstrumenter: a) barometre b) hygrometre c) manometre d) termometre og andet ikkeelektrisk termometrisk materiel e) blodtryksmålere f) trykmålere, der anvendes med plethysmografer	31.12.2020

Produkter tilsat kviksølv	Datoen fra hvilken, det er forbudt at eksportere, importere og fremstille produkter tilsat kviksølv
g) kviksølvpiknometre h) måleudstyr indeholdende kviksølv til bestemmelse af blødgøringspunktet. Dette punkt omfatter ikke følgende måleinstrumenter: — ikkeelektroniske måleinstrumenter, der er monteret i stort udstyr, eller som anvendes til målinger med stor præcision, hvor der ikke er noget egnet kviksølvfrit alternativ til rådighed — måleinstrumenter, der var mere end 50 år gamle den 3. oktober 2007 — måleinstrumenter, der udstilles i offentlige udstillinger af kulturelle og historiske årsager.	

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter (EUT L 342 af 22.12.2009, s. 59).

Del B — Yderligere produkter, som er udelukket fra listen i del A i dette bilag

Koblinger og relæer, koldkatodelysstofrør (CCFL) og lysstofrør med eksterne elektroder (EEFL) til elektroniske skærme, og måleinstrumenter, når de erstatter en komponent i større udstyr, og der ikke findes noget egnet kviksølvfrit alternativ til denne komponent, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF (¹) og direktiv 2011/65/EU.

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer (EFT L 269 af 21.10.2000, s. 34).

BILAG III

Kviksølvrelaterede krav gældende for fremstillingsprocesser omhandlet i artikel 7, stk. 1 og 2

Del I: Forbudt anvendelse af kviksølv eller kviksølvforbindelser, i ren form eller i blandinger, i fremstillingsprocesser

- a) fra den 1. januar 2018: fremstillingsprocesser, hvori kviksølv eller kviksølvforbindelser anvendes som en katalysator
- b) uanset litra a) er produktion af vinylchloridmonomer forbudt fra den 1. januar 2022
- c) fra den 1. januar 2022: fremstillingsprocesser, hvori kviksølv anvendes som en elektrode
- d) uanset litra c) fra den 11. december 2017: klor-alkali-produktion, hvori kviksølv anvendes som elektrode
- e) uanset litra c) er produktion af natrium- eller kaliummethylat eller -ethylat forbudt fra den 1. januar 2028
- f) fra den 1. januar 2018: produktion af polyuretan i det omfang, den ikke allerede er begrænset eller forbudt i henhold til nr. 62 i bilag XVII til forordning (EF) nr. 1907/2006.

Del II: Fremstillingsprocesser, der er underlagt begrænsninger for anvendelse og udledning af kviksølv og kviksølvforbindelser

Fremstilling af natrium- eller kaliummethylat eller -ethylat

Produktion af natrium- eller kaliummethylat eller -ethylat skal foretages i overensstemmelse med del I, punkt b), og på følgende betingelser:

- a) der må ikke anvendes kviksølv fra primær udvinding af kviksølv
- b) den direkte og indirekte udledning af kviksølv og kviksølvforbindelser til luft, vand og jord pr. enhed, der er produceret, skal reduceres med 50 % senest i 2020 sammenlignet med 2010
- c) støtte forskning i og udvikling af kviksølvfri fremstillingsprocesser, og
- d) fra den 13. juni 2017 må kapaciteten af anlæg, som anvender kviksølv og kviksølvforbindelser til produktion af natrium- eller kaliummethylat eller -ethylat, og som var i drift før denne dato, ikke øges, og nye anlæg tillades ikke.

BILAG IV

Indhold af den nationale plan for småguldminedrift og -forarbejdning omhandlet i artikel 9

Den nationale plan skal indeholde følgende oplysninger:

- a) nationale målsætninger og reduktionsmål for at eliminere anvendelsen af kviksølv og kviksølvforbindelser
 - b) foranstaltninger med sigte på at eliminere:
 - i) amalgamering af råmalm
 - ii) afbrænding af amalgam eller forarbejdet amalgam i fri luft
 - iii) afbrænding af amalgam i beboelseskvarterer, og
 - iv) cyanidudlugning i sediment, malm eller restprodukter, hvor der er tilsat kviksølv, uden at fjerne kviksølvet først
 - c) skridt til at fremme formalisering eller regulering af sektoren for småguldminedrift- og forarbejdning
 - d) skønnet basislinje over de mængder kviksølv, der anvendes, og den praksis, der anvendes, inden for småguldminedrift og -forarbejdning på medlemsstatens område
 - e) strategier til fremme af nedbringelsen af udledninger og udslip af samt eksponering for kviksølv ved småguldminedrift og -forarbejdning, herunder kviksølvfri metoder
 - f) strategier til kontrol med handelen og til forhindring af omdirigeringen af kviksølv og kviksølvforbindelser fra både udenlandske og indenlandske kilder til brug i småguldminedrift og -forarbejdning
 - g) strategier med sigte på at inddrage interessenterne i gennemførelsen og den løbende udvikling af den nationale plan
 - h) en folkesundhedsstrategi for den eksponering for kviksølv, som guldgravere og deres lokalsamfund udsættes for i forbindelse med småguldminedrift og -forarbejdning, som bl.a. bør omfatte indsamling af sundhedsdata, uddannelse af sundhedspersonale og oplysningskampagner via sundhedsfaciliteter
 - i) strategier, som tager sigte på at forhindre sårbare populationers eksponering, navnlig børn, kvinder i den fødedygtige alder, især gravide kvinder, for kviksølv, der anvendes i småguldminedrift og -forarbejdning
 - j) strategier for formidling af oplysninger til guldgravere i småguldminedrift og -forarbejdning og de berørte lokalsamfund, og
 - k) en tidsplan for gennemførelsen af den nationale plan.
-

BILAG V

Sammenligningstabel

Forordning (EF) nr. 1102/2008	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 3, stk. 1 og 2
Artikel 1, stk. 2	Artikel 3, stk. 3
Artikel 1, stk. 3	Artikel 3, stk. 4
Artikel 2	Artikel 11
Artikel 3, stk. 1, litra a)	Artikel 13, stk. 3, litra a)
Artikel 3, stk. 1, litra b)	Artikel 13, stk. 1
Artikel 3, stk. 1, andet afsnit	Artikel 13, stk. 1, første afsnit, og artikel 13, stk. 3, tredje afsnit
Artikel 3, stk. 2	—
Artikel 4, stk. 1	Artikel 13, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 13, stk. 1
Artikel 4, stk. 3	—
Artikel 5, stk. 1	—
Artikel 5, stk. 2	—
Artikel 5, stk. 3	—
Artikel 6, stk. 1, litra a)	—
Artikel 6, stk. 1, litra b)	Artikel 12, stk. 1, litra a)
Artikel 6, stk. 1, litra c)	Artikel 12, stk. 1, litra b) og c)
Artikel 6, stk. 2, litra a)	Artikel 12, stk. 1, litra a)
Artikel 6, stk. 2, litra b)	Artikel 12, stk. 1, litra b) og c)
Artikel 6, stk. 3	Artikel 12, stk. 1
Artikel 6, stk. 4	—
Artikel 7	Artikel 16
Artikel 8, stk. 1	—
Artikel 8, stk. 2	—
Artikel 8, stk. 3	—
Artikel 8, stk. 4	—
Artikel 8, stk. 5	—
Artikel 9	—

DIREKTIVER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV (EU) 2017/853

af 17. maj 2017

om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådets direktiv 91/477/EØF ⁽³⁾ fastlagde en ledsageforanstaltning for det indre marked. Det skabte ligevægt mellem dels forpligtelsen til at sikre en vis fri bevægelighed for visse skydevåben og væsentlige dele heraf inden for Unionen og dels nødvendigheden af at regulere den frihed ved hjælp af visse sikkerhedsgarantier, som er egnede til disse produkter.
- (2) Der er behov for yderligere forholdsmæssige forbedringer af visse aspekter af direktiv 91/477/EØF for at imødegå misbrug af skydevåben til kriminelle handlinger og i betragtning af de seneste terrorhandling. I den forbindelse opfordrede Kommissionen i sin meddelelse af 28. april 2015 om »Den europæiske dagsorden om sikkerhed« til, at der foretages en revision af nævnte direktiv og fastlægges en fælles tilgang til deaktivering af skydevåben for at forhindre reaktivering og kriminelles brug af dem.
- (3) Når skydevåben erhverves og besiddes på lovlig vis i overensstemmelse med direktiv 91/477/EØF, finder nationale bestemmelser om bæretilladelse til våben eller om jagt eller konkurrenceskydning anvendelse.
- (4) I direktiv 91/477/EØF bør definitionen af våbenmægler forstås således, at den omfatter enhver fysisk eller juridisk person, herunder partnerskaber, og udtrykket »levere« bør forstås således, at det omfatter udlån og udlejning. Da våbenmæglere leverer tjenesteydelser, der svarer til de tjenesteydelser, som våbenhandlernes leverer, bør de også være omfattet af direktiv 91/477/EØF med hensyn til de forpligtelser for våbenhandlere, der er relevante for våbenmægleres aktiviteter, for så vidt som de er i stand til at opfylde de pågældende forpligtelser, og i det omfang disse ikke opfyldes af en våbenhandler for så vidt angår samme underliggende transaktion.
- (5) En våbenhandlers aktiviteter omfatter ikke blot fremstilling, men også en ændring eller ombygning af skydevåben, væsentlige dele heraf og ammunition, f.eks. afkortelse af et komplet skydevåben, der medfører, at de skifter kategori eller underkategori. Rent private, ikkekommercielle aktiviteter såsom manuel ladning eller genladning af ammunition fra ammunitionsdele til egen brug eller ændringer af skydevåben eller væsentlige dele, der ejes af den pågældende person, såsom ændringer af kolber eller sigtemidler eller vedligeholdelse for at afhjælpe nedslidning af væsentlige dele, bør ikke betragtes som aktiviteter, som det kun vil være tilladt for en våbenhandler at foretage.

⁽¹⁾ EUT C 264 af 20.7.2016, s. 77.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.3.2017 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 25.4.2017.

⁽³⁾ Rådets direktiv 91/477/EØF af 18. juni 1991 om erhvervelse og besiddelse af våben (EFT L 256 af 13.9.1991, s. 51).

- (6) For at øge sporbarheden af alle skydevåben og væsentlige dele samt for at lette deres frie bevægelighed bør alle skydevåben eller væsentlige dele heraf påsættes en tydelig, permanent og unik mærkning og registreres i medlemsstaternes dataregistreringssystemer.
- (7) Optegnelserne i dataregistreringssystemerne bør indeholde alle oplysninger, som gør det muligt at kæde et skydevåben sammen med dets ejer, og bør omfatte fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, skydevåbnets type, mærke, model, kaliber og serienummer eller en eventuel unik mærkning på skydevåbnets ramme eller låsestol. Andre væsentlige dele end rammen eller låsestolen bør registreres i dataregistreringssystemerne under samme reference som det skydevåben, som de skal være en del af.
- (8) For at undgå, at mærkning let slettes, og for at præcisere, hvilke væsentlige dele der bør bære mærkningen, bør der indføres fælles EU-regler for mærkning. Disse regler bør kun gælde for skydevåben eller væsentlige dele, der fremstilles eller importeres til Unionen den 14. september 2018 eller derefter, når de markedsføres, mens skydevåben og dele, der fremstilles eller importeres til Unionen inden denne dato, fortsat bør være omfattet af de mærknings- og registreringskrav i henhold til direktiv 91/477/EØF, der finder anvendelse indtil denne dato.
- (9) I betragtning af skydevåbens og væsentlige deles farlige karakter og holdbarhed er det med henblik på at sikre, at de kompetente myndigheder er i stand til at spore skydevåben og væsentlige dele i forbindelse med administrative og strafferetlige procedurer, og under hensyntagen til nationale procedureregler nødvendigt, at fortegnelser i dataregistreringssystemerne opbevares i en periode på 30 år efter destruktions af de pågældende skydevåben og væsentlige dele. Adgang til disse fortegnelser og alle relevante personoplysninger bør begrænses til kompetente myndigheder og bør kun gives i op til ti år efter destruktions af det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele med henblik på meddelelse eller inddragelse af tilladelser eller med henblik på toldsager, herunder eventuel pålæggelse af administrative sanktioner, og i op til 30 år efter destruktions af det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele, hvis sådan adgang er nødvendig af hensyn til håndhævelsen af strafferetten.
- (10) Det er vigtigt med en effektiv udveksling af oplysninger mellem på den ene side våbenhandlere og -mæglere og på den anden side de nationale kompetente myndigheder, for at dataregistreringssystemet kan fungere effektivt. Våbenhandlere og -mæglere bør derfor give oplysninger til de nationale kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse. Med henblik herpå bør de nationale kompetente myndigheder etablere en elektronisk forbindelse for våbenhandlere og -mæglere, som kan omfatte indgivelse af oplysningerne pr. e-mail eller direkte gennem en database eller et andet register.
- (11) Hvad angår medlemsstaternes pligt til at have et monitoreringssystem for at sikre, at betingelserne for en tilladelse til et skydevåben er opfyldt gennem hele dens varighed, bør medlemsstaterne afgøre, om evalueringen skal omfatte en forudgående lægeundersøgelse eller psykologisk vurdering.
- (12) Med forbehold af national ret vedrørende erhvervsansvar bør evalueringen af relevante medicinske eller psykologiske oplysninger ikke antages at pålægge lægen eller andre personer, der giver sådanne oplysninger, ansvar, hvis skydevåben, der besiddes i overensstemmelse med direktiv 91/477/EØF, misbruges.
- (13) Skydevåben og ammunition bør opbevares sikkert, når de ikke er under umiddelbart opsyn. Hvis skydevåben og ammunition ikke opbevares i et sikringsskab, bør de opbevares adskilt fra hinanden. Når skydevåbenet og ammunitionen skal overdrages til en transportvirksomhed med henblik på transport, bør transportvirksomheden være ansvarlig for korrekt tilsyn og opbevaring. Kriterierne for korrekt opbevaring og sikker transport bør fastlægges i national lovgivning under hensyntagen til antallet og kategorien af de pågældende skydevåben og den pågældende ammunition.
- (14) Direktiv 91/477/EØF bør ikke berøre medlemsstaters regler, som tillader lovlige transaktioner, der involverer skydevåben, væsentlige dele samt ammunition gennem postordresalg, internethandel eller aftale om fjernsalg som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾, f.eks. ved hjælp af online-auktionskataloger eller rubrikannoncer, telefon eller e-mail. Det er dog vigtigt, at identiteten af parterne i sådanne transaktioner og deres lovlige adgang til at gennemføre sådanne transaktioner kan kontrolleres og faktisk bliver kontrolleret. For så vidt angår køberne er det derfor hensigtsmæssigt at sikre, at deres identitet og eventuelt deres tilladelse til

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

erhvervelse af et skydevåben, væsentlige dele eller ammunition kontrolleres af en godkendt eller autoriseret våbenhandler eller -mægler eller af en offentlig myndighed eller en repræsentant for denne myndighed, senest ved leveringen.

- (15) Der bør for de farligste skydevåben indføres strengere regler i direktiv 91/477/EØF for at sikre, at det med nogle begrænsede og behørigt begrundede undtagelser ikke er tilladt at erhverve, besidde eller handle med sådanne skydevåben. Hvis disse regler ikke overholdes, bør medlemsstaterne træffe alle passende foranstaltninger, som kan omfatte beslaglæggelse af sådanne skydevåben.
- (16) Medlemsstaterne bør imidlertid have mulighed for at tillade erhvervelse og besiddelse af skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A, når det er nødvendigt til uddannelsesmæssige, kulturelle, herunder film- og teatermæssige, forskningsmæssige eller historiske formål. De autoriserede personer kan bl.a. omfatte bøssemagere, afprøvningsfaciliteter, fabrikanter, godkendte eksperter, retsmedicinere og i visse tilfælde personer involveret i film- eller tv-optagelser. Medlemsstaterne bør også have mulighed for at give enkeltpersoner tilladelse til at erhverve og besidde skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A med henblik på nationalt forsvar, såsom i forbindelse med frivillig militær uddannelse i henhold til national lovgivning.
- (17) Medlemsstaterne bør have mulighed for at vælge at meddele anerkendte museer og samlere tilladelse til at erhverve og besidde skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A, hvor det er nødvendigt af historiske, kulturelle, videnskabelige, tekniske, uddannelsesmæssige eller kulturarvmæssige hensyn, forudsat at sådanne museer og samlere forud for tilladelsen dokumenterer, at de har truffet de nødvendige foranstaltninger til at imødegå enhver risiko for den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden, herunder ved korrekt opbevaring. En sådan tilladelse bør tage hensyn til og afspejle den særlige situation, herunder samlingens art og formål, og medlemsstaterne bør sørge for, at der er et system for monitorering af samlere og samlinger.
- (18) Våbenhandlere og -mæglere bør ikke forhindres i at håndtere skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A i tilfælde hvor det undtagelsesvis er tilladt at erhverve sådanne skydevåben, væsentlige dele og ammunition, hvis håndtering heraf er nødvendig med henblik på deaktivering eller ombygning, eller hvor det i øvrigt er tilladt efter direktiv 91/477/EØF som ændret ved nærværende direktiv. Våbenhandlere og -mæglere bør heller ikke hindres i at håndtere sådanne skydevåben, væsentlige dele og ammunition i tilfælde, der ikke er omfattet af direktiv 91/477/EØF som ændret ved nærværende direktiv, såsom skydevåben, væsentlige dele og ammunition, der skal eksporteres ud af Unionen, eller våben, som de væbnede styrker, politiet eller de offentlige myndigheder skal erhverve.
- (19) Våbenhandlere og -mæglere bør kunne afvise at gennemføre enhver mistænkelig transaktion vedrørende erhvervelse af komplette patroner eller skarpe tændladninger til ammunition. En transaktion kan anses for mistænkelig, hvis den f.eks. omfatter mængder, der er usædvanlige til privat brug, hvis køberen forekommer ubekendt med anvendelsen af ammunitionen, eller hvis køberen insisterer på at betale kontant og samtidig er uvillig til at fremlægge identifikationsbevis. Våbenhandlere og -mæglere bør også kunne indberette sådanne mistænkelige transaktioner til de kompetente myndigheder.
- (20) Risikoen for, at akustiske våben og andre former for gas- og signalvåben og lignende ombygges til rigtige skydevåben er stor. Det er derfor vigtigt at løse problemet med, at sådanne ombyggede skydevåben anvendes i forbindelse med udførelse af strafbare handlinger, navnlig ved at lade dem være omfattet af direktiv 91/477/EØF's anvendelsesområde. For at undgå risikoen for, at signalvåben og gas- og signalvåben fremstilles på en sådan måde, at de kan ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel, bør Kommissionen endvidere vedtage tekniske specifikationer for at sikre, at de ikke kan ombygges på denne måde.
- (21) Under hensyntagen til den store risiko for reaktivering af ukorrekt deaktiverede skydevåben og med henblik på at øge sikkerheden i hele Unionen bør sådanne skydevåben være omfattet af direktiv 91/477/EØF. Der bør fastsættes en definition af deaktiverede skydevåben i overensstemmelse, der afspejler de generelle principper om deaktivering af skydevåben som fastsat i protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, der er knyttet til Rådets afgørelse 2014/164/EU ⁽¹⁾, som gennemfører den nævnte protokol i Unionens retlige ramme.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2014/164/EU af 11. februar 2014 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af protokollen om bekæmpelse af ulovlig fremstilling af og handel med skydevåben og dele, komponenter og ammunition hertil, til supplerung af De Forenede Nationers konvention om bekæmpelse af grænseoverskridende organiseret kriminalitet (EUT L 89 af 25.3.2014, s. 7).

- (22) Skydevåben konstrueret til militær anvendelse, såsom AK47 og M16, som er udstyret til at operere på grundlag af selektiv affyring, og som kan indstilles manuelt mellem fuldautomatisk og halvautomatisk affyring, bør klassificeres i kategori A og bør derfor være forbudt til civil brug. Hvis de ombygges til halvautomatiske skydevåben, bør de klassificeres i punkt 6 i kategori A.
- (23) Nogle halvautomatiske skydevåben kan nemt ombygges til fuldautomatiske skydevåben og udgør dermed en trussel mod sikkerheden. Selv uden en sådan ombygning kan visse halvautomatiske skydevåben være meget farlige, når deres kapacitet med hensyn til antal patroner, de kan indeholde, er høj. Derfor bør halvautomatiske skydevåben med fast/integreret magasin, der giver mulighed for affyring af et stort antal patroner, og halvautomatiske skydevåben kombineret med et aftageligt magasin med høj kapacitet, være forbudt til civil brug. Den blotte mulighed for at montere magasin med en kapacitet på over ti patroner for lange skydevåben og 20 patroner for korte skydevåben afgør ikke klassificeringen af skydevåbnet i en bestemt kategori.
- (24) Med forbehold af forlængelse af tilladelser i henhold til direktiv 91/477/EØF bør halvautomatiske våben med randantænding, herunder dem med en kaliber på .22 eller derunder, ikke klassificeres i kategori A, medmindre de er blevet ombygget fra fuldautomatiske skydevåben.
- (25) Bestemmelserne i direktiv 91/477/EØF vedrørende det europæiske skydevåbenpas som det primære dokument, som konkurrenceskytter og andre personer med tilladelse i henhold til nævnte direktiv skal bruge til deres respektive aktiviteter, bør forbedres, ved at der i de relevante bestemmelser heri indsættes en henvisning til skydevåben i kategori A, uden at dette berører medlemsstaternes ret til at vælge at anvende strengere regler.
- (26) Genstande, der har et skydevåbens fysiske udseende (»attrapvåben«), men som er fremstillet på en sådan måde, at de ikke kan ombygges til at udsende et skud, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel, bør ikke være omfattet af direktiv 91/477/EØF.
- (27) Hvis medlemsstater har national lovgivning vedrørende antikke våben, er sådanne våben ikke omfattet af direktiv 91/477/EØF. Dog har replikaer af antikke våben ikke den samme historiske betydning eller interesse og kan konstrueres ved brug af moderne teknikker, som kan forbedre deres holdbarhed og præcision. Derfor bør sådanne replikaer være omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 91/477/EØF. Direktiv 91/477/EØF finder ikke anvendelse på andre genstande som f.eks. hardball-våben, som ikke svarer til definitionen af et skydevåben og derfor er ikke reguleret af nævnte direktiv.
- (28) For at forbedre udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne ville det være nyttigt, hvis Kommissionen kunne vurdere, hvilke elementer der er nødvendige for et system til støtte for udveksling af de oplysninger, der er indeholdt i de dataregistreringssystemer, der findes i medlemsstaterne, herunder mulighederne for, at alle medlemsstater får adgang til et sådant system. Dette system kan anvende et modul fra informationssystemet for det indre marked (»IMI«) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 ⁽¹⁾, der er specifikt tilpasset til skydevåben. Sådant udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne bør finde sted i overensstemmelse med reglerne om databeskyttelse i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 ⁽²⁾. Hvis den kompetente myndighed har behov for adgang til strafferegisteroplysninger om en person, der ansøger om tilladelse til at erhverve eller besidde et skydevåben, bør den pågældende myndighed kunne få disse oplysninger i henhold til Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA ⁽³⁾. Kommissionens vurdering kunne om nødvendigt ledsages af et lovgivningsforslag, der tager hensyn til eksisterende redskaber til udveksling af oplysninger.
- (29) For at sikre en passende elektronisk informationsudveksling mellem medlemsstater vedrørende meddelte tilladelser til overførsel af skydevåben til en anden medlemsstat og afslag på at meddele tilladelse til at erhverve

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1024/2012 af 25. oktober 2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked og om ophævelse af Kommissionens beslutning 2008/49/EF (»IMI-forordningen«) (EUT L 316 af 14.11.2012, s. 1).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

⁽³⁾ Rådets rammeafgørelse 2009/315/RIA af 26. februar 2009 om tilrettelæggelsen og indholdet af udvekslinger af oplysninger fra strafferegistre mellem medlemsstaterne (EUT L 93 af 7.4.2009, s. 23).

eller besidde et skydevåben bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, for så vidt angår fastsættelse af bestemmelser, der giver medlemsstaterne mulighed for at etablere et sådant system til udveksling af oplysninger. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning ⁽¹⁾. For at sikre lige deltagelse i udarbejdelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (30) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 ⁽²⁾.
- (31) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender.
- (32) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 bør finde anvendelse på behandling af personoplysninger inden for rammerne af direktiv 91/477/EØF. Når personoplysninger, der indsamles efter direktiv 91/477/EØF, behandles med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner, bør de myndigheder, der behandler disse data, overholde de bestemmelser, der er vedtaget i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽³⁾.
- (33) Målene for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af handlingens omfang eller virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (34) Direktiv 91/477/EØF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.
- (35) For så vidt angår Island og Norge udgør dette direktiv og direktiv 91/477/EØF en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen indgået mellem Rådet for Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁴⁾, der henhører under de områder, der er nævnt i artikel 1 i Rådets afgørelse 1999/437/EF ⁽⁵⁾.
- (36) For så vidt angår Schweiz udgør dette direktiv og direktiv 91/477/EØF en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽⁶⁾, der henhører under de områder, der er nævnt i artikel 1 i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2008/146/EF ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammef afgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

⁽⁴⁾ EUT L 176 af 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ Rådets afgørelse 1999/437/EF af 17. maj 1999 om visse gennemførelsesbestemmelser til den aftale, som Rådet for Den Europæiske Union har indgået med Republikken Island og Kongeriget Norge om disse to staters associering i gennemførelsen, anvendelsen og den videre udvikling af Schengenreglerne (EFT L 176 af 10.7.1999, s. 31).

⁽⁶⁾ EUT L 53 af 27.2.2008, s. 52.

⁽⁷⁾ Rådets afgørelse 2008/146/EF af 28. januar 2008 om indgåelse, på Det Europæiske Fællesskabs vegne, af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne (EUT L 53 af 27.2.2008, s. 1).

- (37) For så vidt angår Liechtenstein udgør dette direktiv og direktiv 91/477/EØF en udvikling af de bestemmelser i Schengenreglerne, jf. protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne ⁽¹⁾, der henhører under de områder, der er nævnt i artikel 1 i afgørelse 1999/437/EF sammenholdt med artikel 3 i Rådets afgørelse 2011/350/EU ⁽²⁾ —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 91/477/EØF foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1 affattes således:

»Artikel 1

1. I dette direktiv forstås ved:

- 1) »skydevåben«: ethvert bærbart våben med løb, som udsender, er konstrueret til at udsende eller kan ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel, medmindre det er undtaget fra denne definition af en af de i bilag I, afsnit III, anførte grunde. Skydevåben er klassificeret i bilag I, afsnit II.

En genstand anses for at kunne ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel, hvis den:

- a) fremtræder som et skydevåben, og
- b) som følge af sin konstruktion eller det materiale, den er fremstillet af, kan ombygges hertil
- 2) »væsentlige dele«: løbet, rammen, låsestolen, herunder i givet fald både øvre og nedre låsestol, slæden, tromlen, bundstykket eller låsen, idet de som særskilte genstande hører ind under den kategori, i hvilken det skydevåben, som de er eller skal være en del af, er klassificeret
- 3) »ammunition«: patronen i sin helhed eller dele heraf, herunder patronhylstre, tændladning, drivladning, hagl eller projektiler, der anvendes i et skydevåben, forudsat at disse dele selv er underlagt krav om tilladelse i den pågældende medlemsstat
- 4) »signalvåben og gas- og signalvåben«: anordninger med et patronkammer, som kun er beregnet til at affyre løse skud, lokalirriterende midler, andre aktive stoffer eller pyroteknisk ammunition, og som ikke kan ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel
- 5) »salutvåben, teater- og filmvåben samt specialeffektvåben«: skydevåben, som er specifikt ombygget udelukkende til at affyre løse skud, såsom til brug i teaterforestillinger, ved fotografiske optagelser, ved film- og fjernsynsoptagelser, ved genopførelse af historiske begivenheder, parader og sportsbegivenheder og i forbindelse med uddannelse
- 6) »deaktiverede skydevåben«: skydevåben, der er gjort permanent uegnede til brug ved en deaktivering, der sikrer, at alle væsentlige dele af det pågældende skydevåben er gjort permanent ubrugelige og umulige at fjerne, udskifte eller ændre, og hvor skydevåbnet under ingen omstændigheder kan reaktiveres
- 7) »museum«: en permanent institution, som tjener samfundet og dets udvikling, som er åben for offentligheden, og som erhverver, bevarer, forsker i og udstiller skydevåben, væsentlige dele heraf eller ammunition til historiske, kulturelle, videnskabelige, tekniske, uddannelsesmæssige, kulturarvsrelaterede eller rekreative formål, og som er anerkendt som sådan af den pågældende medlemsstat

⁽¹⁾ EUT L 160 af 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2011/350/EU af 7. marts 2011 om indgåelse, på Den Europæiske Unions vegne, af protokollen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengenreglerne, navnlig for så vidt angår afskaffelsen af kontrollen ved de indre grænser og personbevægelser (EUT L 160 af 18.6.2011, s. 19).

- 8) »samler«: enhver fysisk eller juridisk person, der beskæftiger sig med indsamling og bevaring af skydevåben, væsentlige dele eller ammunition til historiske, kulturelle, videnskabelige, tekniske, uddannelsesmæssige eller kulturarvsrelaterede formål, og som er anerkendt som sådan af den pågældende medlemsstat
- 9) »våbenhandler«: enhver fysisk eller juridisk person, hvis erhvervsmæssige aktivitet helt eller delvis består i en af følgende:
- a) fremstilling, handel, ombytning, udlejning, reparation, ændring eller ombygning af skydevåben eller væsentlige dele
 - b) fremstilling, handel, ombytning, ændring eller ombygning af ammunition
- 10) »våbenmægler«: enhver anden fysisk eller juridisk person end en våbenhandler, hvis erhvervsmæssige aktivitet helt eller delvis består i en af følgende:
- a) forhandling eller tilrettelæggelse af transaktioner med henblik på køb, salg eller levering af skydevåben, væsentlige dele heraf eller ammunition
 - b) tilrettelæggelse af overførsel af skydevåben, væsentlige dele eller ammunition inden for en medlemsstat, mellem to medlemsstater, fra en medlemsstat til et tredjeland eller fra et tredjeland til en medlemsstat
- 11) »ulovlig fremstilling«: fremstilling eller samling af skydevåben, væsentlige dele hertil og ammunition:
- a) ved anvendelse i sådanne skydevåben af væsentlige dele, der har været genstand for ulovlig handel
 - b) uden licens eller tilladelse udstedt i henhold til artikel 4 af en kompetent myndighed i den medlemsstat, hvor fremstillingen eller samlingen finder sted, eller
 - c) uden mærkning af skydevåben ved fremstillingen i henhold til artikel 4
- 12) »ulovlig handel«: erhvervelse, salg, levering, transport eller overførsel af skydevåben, væsentlige dele heraf eller ammunition fra eller gennem en medlemsstats område til en anden medlemsstats område, hvis en af de berørte medlemsstater ikke tillader det i henhold til dette direktiv, eller hvis skydevåbnene, de væsentlige dele eller ammunitionen ikke er mærket i overensstemmelse med artikel 4
- 13) »sporing«: systematisk sporing af skydevåben og, hvor det er muligt, af væsentlige dele heraf og ammunition fra fabrikant til køber med henblik på at hjælpe de kompetente myndigheder i medlemsstaterne med at afsløre, undersøge og analysere ulovlig fremstilling og ulovlig handel

2. I dette direktiv betragtes en person som værende bosiddende i det land, der angives med adressen på et officielt dokument, der angiver den pågældendes bopæl, såsom et pas eller et nationalt identitetskort, som forevises de kompetente myndigheder i en medlemsstat eller for en våbenhandler eller -mægler ved kontrol ved erhvervelsen eller besiddelsen. Hvis en persons adresse ikke fremgår af den pågældendes pas eller nationale identitetskort, bestemmes bopælslandet på grundlag af et andet officielt bevis for bopæl, som anerkendes af den pågældende medlemsstat.

3. Et »europæisk skydevåbenpas« udstedes af de kompetente myndigheder i medlemsstaterne efter ansøgning til en person, der lovligt er i besiddelse af og bruger et skydevåben. Skydevåbenpasset kan højst gælde fem år, dets gyldighedsperiode kan forlænges, og det skal indeholde de i bilag II fastsatte oplysninger. Det er et personligt dokument, hvori det eller de skydevåben, som passets indehaver besidder og bruger, opføres. Brugerens af skydevåbnet skal altid bære passet på sig, og ændringer med hensyn til skydevåbenets kendetegn eller besiddelse samt tab eller tyveri af skydevåbenet skal angives i passet.

2) Artikel 2 affattes således:

»Artikel 2

1. Dette direktiv indskrænker ikke anvendelsen af nationale bestemmelser om bæretilladelse til våben, jagt eller konkurrenceskydning, anvendelse af våben, der erhverves og besiddes på lovlig vis, i overensstemmelse med dette direktiv.

2. Dette direktiv finder ikke anvendelse på de væbnede styrkers, politiets eller de offentlige myndigheders erhvervelse eller besiddelse af våben og ammunition i overensstemmelse med national lovgivning. Det gælder heller ikke for overførsel som reguleret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet (EUT L 146 af 10.6.2009, s. 1).«

3) I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, 2 og 3, affattes således:

»1. Med hensyn til skydevåben, der fremstilles eller importeres til Unionen den 14. september 2018 eller derefter, sikrer medlemsstaterne, at alle sådanne skydevåben eller alle væsentlige dele, der markedsføres, er:

a) forsynet med en tydelig, permanent og unik mærkning straks efter fremstillingen og senest før markedsføringen heraf eller straks efter importen til Unionen, og

b) registreret i overensstemmelse med dette direktiv straks efter fremstillingen og senest før markedsføringen heraf eller straks efter importen til Unionen.

2. Den i stk. 1, litra a), omhandlede unikke mærkning skal angive fabrikantens navn eller mærke, fremstillingsland eller -sted, serienummer og fremstillingsår, hvis dette ikke allerede er en del af serienummeret, og model, hvor det er muligt. Dette berører ikke en eventuel påsætning af fabrikantens varemærke. Hvis en væsentlig del er for lille til at blive mærket i overensstemmelse med denne artikel, skal den i det mindste mærkes med et serienummer eller en alfanumerisk eller digital kode.

Kravene til mærkning af skydevåben og væsentlige dele, der er af særlig historisk betydning, fastlægges i overensstemmelse med national ret.

Medlemsstaterne sikrer, at hver basispakke med komplet ammunition forsynes med mærkning med angivelse af fabrikantens navn, sendingens (partiets) identifikationsnummer samt kaliber og ammunitionstype.

Medlemsstaterne kan med henblik på stk. 1 og på nærværende stykke vælge at anvende bestemmelserne i konventionen af 1. juli 1969 om gensidig anerkendelse af kontrolstempling af håndskydevåben.

Medlemsstaterne sikrer endvidere, at der ved overførsel af et skydevåben eller væsentlige dele heraf fra deres statslige lagre med henblik på permanent civil brug påsættes en unik mærkning som fastsat i stk. 1, der gør det muligt at identificere den overførende enhed.

2a. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter med tekniske specifikationer for mærkningen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13b, stk. 2.

3. Hver medlemsstat etablerer en ordning til regulering af våbenhandlers og -mægleres virksomhed. Sådanne ordninger skal omfatte mindst følgende foranstaltninger:

a) registrering af våbenhandlere og -mæglere, der arbejder på den pågældende medlemsstats område

b) godkendelse eller autorisation for handels- og mæglervirksomhed på den pågældende medlemsstats område, og

c) en kontrol af den pågældende våbenhandlers eller -mægleres personlige og faglige integritet og af den pågældendes relevante kvalifikationer. Når der er tale om en juridisk person, skal kontrollen vedrøre både den juridiske person og den eller de fysiske personer, der leder virksomheden.«

b) I stk. 4 foretages følgende ændringer:

i) første afsnit, andet punktum, affattes således:

»Dette dataregistreringssystem registrerer alle de oplysninger om skydevåben, som er nødvendige for at kunne spore og identificere de pågældende skydevåben, herunder:

- a) type, mærke, model, kaliber og serienummer for hvert skydevåben og det mærke, der er påført dets låsestol eller ramme som en unik mærkning i overensstemmelse med stk. 1, og som skal tjene som en unik identifikator for hvert enkelt skydevåben
- b) serienummeret eller den unikke mærkning på de væsentlige dele, hvis dette er forskelligt fra mærkningen på det enkelte skydevåbens låsestol eller ramme
- c) navn og adresse på leverandører samt erhververe eller besiddere af skydevåbenet sammen med den eller de relevante datoer, og
- d) eventuelle ombygninger eller ændringer af et skydevåben, der fører til en ændring i dets kategori eller underkategori, herunder attesteret deaktivering eller destruktion og den eller de relevante datoer.

Medlemsstaterne sikrer, at fortegnelsen over skydevåben og væsentlige dele, herunder relevante personoplysninger, opbevares i dataregistreringssystemerne af de kompetente myndigheder i en periode på 30 år efter destruktions af de pågældende skydevåben eller væsentlige dele.

Disse fortegnelser over skydevåben og væsentlige dele omhandlet i dette stykkes første afsnit og hertil relaterede personoplysninger skal kunne være tilgængelige for:

- a) de myndigheder, der er kompetente til at meddele eller inddrage de tilladelser, der er omhandlet i artikel 6 eller 7, eller de myndigheder, der er kompetente i toldsager i en periode på ti år efter destruktions af det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele, og
- b) de myndigheder, der er kompetente til at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbårde strafferetlige sanktioner i en periode på 30 år efter destruktions af det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele.

Medlemsstaterne sikrer, at personoplysningerne slettes fra dataregistreringssystemerne efter udløbet af de perioder, der er angivet i andet og tredje afsnit. Dette berører ikke tilfælde, hvor specifikke personoplysninger er blevet overført til en myndighed med kompetence til at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge straffelovsovertrædelser eller fuldbårde strafferetlige sanktioner og anvendes i denne specifikke sammenhæng, eller til andre kompetente myndigheder til et kompatibelt formål i henhold til national ret. I disse tilfælde reguleres de kompetente myndigheders behandling af sådanne oplysninger af den pågældende medlemsstats nationale ret i fuld overensstemmelse med EU-retten, særlig vedrørende databeskyttelse.»

ii) andet afsnit affattes således:

»Våbenhandlere og -mæglere fører i hele deres erhvervsaktive periode et register, hvori ethvert skydevåben og enhver væsentlig del, der er omfattet af dette direktiv, og som de modtager eller afgiver, opføres sammen med oplysninger, der gør det muligt, at det pågældende skydevåben eller de pågældende væsentlige dele kan identificeres og spores, herunder navnlig type, mærke, model, kaliber og serienummer samt navn og adresse på den person, der har leveret, og den person, der har erhvervet skydevåbenet.

Ved virksomhedens ophør overdrager våbenhandlere og -mæglere det pågældende register til de nationale myndigheder med ansvar for det i første afsnit omhandlede dataregistreringssystem.

Medlemsstaterne sikrer, at våbenhandlere og -mæglere, der er etableret på deres område, indberetter transaktioner, der involverer skydevåben eller væsentlige dele, til de nationale kompetente myndigheder uden unødigt forsinkelse, at våbenhandlere og -mæglere har en elektronisk forbindelse til disse myndigheder til sådanne indberetninger, og at dataregistreringssystemet ajourføres straks efter modtagelsen af oplysninger om sådanne transaktioner.»

c) Stk. 5 affattes således:

»5. Medlemsstaterne sikrer, at alle skydevåben til enhver tid kan tilbagespores til deres ejer.«

4) Artikel 4a affattes således:

»Artikel 4a

Med forbehold af artikel 3 giver medlemsstaterne kun personer, som har tilladelse hertil, eller som, med hensyn til skydevåben klassificeret i kategori C, specifikt har mulighed herfor i henhold til national ret, ret til erhvervelse og besiddelse af skydevåben.«

5) Artikel 4b udgår.

6) Artikel 5 og 6 erstattes af følgende:

»Artikel 5

1. Med forbehold af artikel 3 meddeler medlemsstaterne kun tilladelse til erhvervelse og besiddelse af skydevåben til personer, der har en rimelig interesse heri, og som

a) er fyldt 18 år, dog med undtagelse af erhvervelse, bortset fra køb, og besiddelse af skydevåben til jagt og konkurrenceskydning, hvor personerne kan være under 18 år, forudsat at de har deres forældres tilladelse eller vejledes af en af deres forældre eller af en anden voksen med en gyldig tilladelse til skydevåben eller et gyldigt jagttegn, eller at de befinder sig på et autoriseret eller på anden måde godkendt uddannelsessted, og at en af forældrene eller en voksen med en gyldig tilladelse til skydevåben eller et gyldigt jagttegn påtager sig ansvaret for korrekt opbevaring i medfør af artikel 5a, og

b) ikke formodes at være til fare for sig selv eller andre, den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed; det forhold, at en person er blevet dømt for en voldelig forsætlig lovovertrædelse, anses for en indikation af, at den pågældende udgør en sådan fare.

2. Medlemsstaterne skal have et monitoreringssystem, som kan fungere løbende eller periodisk, for at sikre, at betingelserne for tilladelse i henhold til national ret er opfyldt i hele tilladelsens gyldighedsperiode, og bl.a. relevante medicinske og psykologiske oplysninger evalueres. De specifikke ordninger fastlægges i overensstemmelse med national ret.

Hvis nogen af betingelserne for tilladelse ikke længere er opfyldt, skal medlemsstaterne tilbagekalde tilladelsen.

Medlemsstaterne må kun forbyde personer, der er bosiddende på deres område, at besidde et skydevåben, der er erhvervet i en anden medlemsstat, hvis erhvervelse af samme type skydevåben er forbudt på deres eget område.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en tilladelse til at erhverve og en tilladelse til at besidde et skydevåben klassificeret i kategori A eller B inddrages, hvis den person, som har modtaget tilladelsen, konstateres at være i besiddelse af et magasin, der er egnet til at sættes på halvautomatiske skydevåben med centraltænding eller skydevåben med repetermekanisme, og som:

a) kan indeholde over 20 patroner, eller

b) i tilfælde af lange skydevåben, kan indeholde over ti patroner,

medmindre den pågældende person er meddelt en tilladelse i henhold til artikel 6, eller en tilladelse, som er bekræftet, fornyet eller forlænget efter artikel 7, stk. 4a.

Artikel 5a

Med henblik på at minimere risikoen for, at uvedkommende får adgang til skydevåben og ammunition, fastsætter medlemsstaterne regler for passende tilsyn med skydevåben og ammunition og regler for korrekt og sikker opbevaring. Skydevåben og ammunition hertil må ikke være umiddelbart tilgængelige sammen. I den forbindelse betyder passende tilsyn, at den person, der lovligt besidder det pågældende skydevåben eller den pågældende ammunition, har kontrol herover under transport og brug. Omfanget af kontrollen med sådanne korrekte opbevaringsordninger skal afspejle antallet og kategorien af de pågældende skydevåben og den pågældende ammunition.

Artikel 5b

Medlemsstaterne sikrer i forbindelse med erhvervelse og salg af skydevåben, væsentlige dele eller ammunition, der er klassificeret i kategori A, B eller C, ved hjælp af en »aftale om fjernsalg« som defineret i artikel 2, nr. 7), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU (*), at identiteten på og, såfremt det er påkrævet, tilladelsen for erhververen af skydevåbnet, de væsentlige dele eller ammunitionen kontrolleres før eller senest ved leveringen heraf til den pågældende person af:

- a) en godkendt eller autoriseret våbenhandler eller -mægler eller
- b) en offentlig myndighed eller en repræsentant for denne myndighed.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT L 304 af 22.11.2011, s. 64).

Artikel 6

1. Uden at det berører artikel 2, stk. 2, træffer medlemsstaterne alle relevante foranstaltninger med henblik på at forbyde erhvervelse og besiddelse af skydevåben, væsentlige dele og den ammunition, der er klassificeret i kategori A. De sikrer, at sådanne skydevåben og væsentlige dele og sådan ammunition, der besiddes ulovligt i strid med forbuddet, beslaglægges.

2. Til beskyttelse af sikkerheden for kritisk infrastruktur, kommerciel skibsfart, værdifulde konvojer og følsomme bygninger, til nationalt forsvar og med uddannelsesmæssige, kulturelle, forskningsmæssige og historiske formål og med forbehold af stk. 1, kan de nationale kompetente myndigheder i enkeltstående tilfælde undtagelsesvis og på behørigt begrundet vis meddele tilladelse til skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A, såfremt det ikke er i modstrid med offentlig sikkerhed eller offentlig orden.

3. Medlemsstaterne kan vælge i enkeltstående særlige tilfælde undtagelsesvis og på behørigt begrundet vis at meddele tilladelser til at erhverve og besidde skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A på strenge sikkerhedsmæssige betingelser, herunder at det for de nationale kompetente myndigheder dokumenteres, at der er truffet foranstaltninger til at afhjælpe eventuelle risici for den offentlige sikkerhed eller den offentlige orden, og at de pågældende skydevåben og væsentlige dele eller den pågældende ammunition opbevares med et sikkerhedsniveau, som står i forhold til de risici, der er forbundet med uautoriseret adgang til sådanne genstande.

Medlemsstaterne sikrer, at samlere, der autoriseres i henhold til dette stykkes første afsnit, kan identificeres i de i artikel 4 omhandlede dataregistreringssystemer. Disse autoriserede samlere har pligt til at føre et register, som de nationale kompetente myndigheder skal have adgang til, over alle våben klassificeret i kategori A i deres besiddelse. Medlemsstaterne indfører et hensigtsmæssigt monitoreringssystem for sådanne autoriserede samlere under hensyntagen til alle relevante faktorer.

4. Medlemsstaterne kan tillade våbenhandlere og -mæglere i deres respektive egenskaber af erhvervsdrivende at erhverve, fremstille, deaktivere, reparere, levere, overføre og besidde skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A på strenge sikkerhedsmæssige betingelser.

5. Medlemsstaterne kan tillade museer at erhverve og besidde skydevåben, væsentlige dele og ammunition klassificeret i kategori A på strenge sikkerhedsmæssige betingelser.

6. Medlemsstaterne kan tillade konkurrenceskytter at erhverve og besidde halvautomatiske våben, der er klassificeret i kategori A, punkt 6 eller 7, på betingelse af at der foreligger:

- a) en tilfredsstillende vurdering af relevante oplysninger, der fremkommer som følge af anvendelsen af artikel 5, stk. 2
- b) bevis for, at den pågældende konkurrenceskytte aktivt træner til eller deltager i skydekurrencer, der er anerkendt af en officielt anerkendt sportsskytteorganisation i den pågældende medlemsstat eller af en internationalt og officielt anerkendt sportsskytteforening, og

- c) en attest fra en officielt anerkendt sportsskytteorganisation, som bekræfter at
- i) konkurrenceskytten er medlem af en skytteforening og regelmæssigt har praktiseret konkurrenceskydning i denne forening i de seneste 12 måneder og
 - ii) det pågældende skydevåben opfylder de nødvendige specifikationer for en skydedisciplin, der er anerkendt af en internationalt og officielt anerkendt sportsskytteforening.

Med hensyn til skydevåben i kategori A, punkt 6, kan medlemsstater, der har et militært system baseret på almindelig værnepligt, og som i løbet af de sidste 50 år har haft en ordning for overførsel af militære skydevåben til personer, der forlader hæren efter at have opfyldt deres militære opgaver, meddele sådanne personer tilladelse til i deres egenskab af konkurrenceskytte at beholde et skydevåben, der har været anvendt under den obligatoriske militærtjeneste. Den relevante offentlige myndighed omdanner disse skydevåben til halvautomatiske skydevåben og skal regelmæssigt kontrollere, at de personer, der anvender sådanne skydevåben, ikke udgør en risiko for den offentlige sikkerhed. Bestemmelserne i første afsnit, litra a), b) og c), finder anvendelse.

7. Tilladelser meddelt efter denne artikel tages op til regelmæssig revision med højst fem års mellemrum.«

7) Artikel 7 ændres således:

a) I stk. 4 tilføjes følgende afsnit:

»Tilladelser til at besidde et skydevåben tages op til regelmæssig revision med højst fem års mellemrum. En tilladelse kan fornyes eller forlænges, hvis de betingelser, på grundlag af hvilke den blev udstedt, stadig er opfyldt.«

b) Følgende stykke indsættes:

»4a. Medlemsstaterne kan beslutte at bekræfte, forny eller forlænge tilladelser til halvautomatiske skydevåben, der er klassificeret i kategori A, punkt 6, 7 eller 8, for så vidt angår et skydevåben, der var klassificeret i kategori B, og som på lovlig vis blev erhvervet og registreret inden den 13. juni 2017, på betingelse af, at de øvrige betingelser i dette direktiv er opfyldt. Medlemsstaterne kan endvidere tillade, at sådanne skydevåben erhverves af andre personer, som har opnået en tilladelse fra medlemsstaterne i overensstemmelse med dette direktiv, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/853 af 17. maj 2017 om ændring af Rådets direktiv 91/477/EØF om erhvervelse og besiddelse af våben (EUT L 137 af 24.5.2017, s. 22).«

8) Artikel 8, stk. 3, affattes således:

»3. Hvis en medlemsstat forbyder eller kræver tilladelse på sit område for erhvervelse og besiddelse af et skydevåben i kategori B eller C, underretter denne medlemsstat de øvrige medlemsstater, som udtrykkeligt foretager en påtegning herom, hvis de udsteder et europæisk skydevåbenpas for et sådant skydevåben, jf. artikel 12, stk. 2.«

9) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

1. Reglerne for erhvervelse og besiddelse af ammunition er de samme som dem, der gælder for de skydevåben, som ammunitionen er beregnet til.

Erhvervelse af magasiner til halvautomatiske skydevåben med centraltænding, der kan indeholde over 20 patroner og over ti patroner for i tilfælde af lange skydevåben, er kun tilladt for personer, der er meddelt en tilladelse i henhold til artikel 6 eller en tilladelse, som er bekræftet, fornyet eller forlænget efter artikel 7, stk. 4a.

2. Våbenhandlere og -mæglere kan afvise enhver transaktion vedrørende erhvervelse af komplette patroner eller dele af ammunition, som de med rimelighed anser for mistænkelig som følge af arten eller omfanget, og skal indberette ethvert forsøg på at gennemføre en sådan transaktion til de kompetente myndigheder.«

10) Følgende artikler indsættes:

»Artikel 10a

1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at anordninger med et patronkammer, som kun er beregnet til at affyre løse skud, lokalirriterende midler, andre aktive stoffer eller pyroteknisk ammunition, ikke kan ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel.
2. Medlemsstaterne klassificerer anordninger med et patronkammer, som kun er beregnet til at affyre løse skud, lokalirriterende midler, andre aktive stoffer eller pyroteknisk ammunition, og som kan ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel, som skydevåben.
3. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter tekniske specifikationer for signalvåben og gas- og signalvåben, der fremstilles eller importeres til Unionen den 14. september 2018 eller derefter, for at sikre, at de ikke kan ombygges til at udsende et hagl, en kugle eller et projektil ved hjælp af et brændbart drivmiddel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13b, stk. 2. Kommissionen vedtager den første af disse gennemførelsesretsakter senest den 14. september 2018.

Artikel 10b

1. Medlemsstaterne sørger for at lade deaktiveringsforanstaltningerne kontrollere ved en kompetent myndighed for at sikre, at de ændringer, der er tilført et skydevåben, gør alle dets væsentlige dele permanent ubrugelige og umulige at fjerne, udskifte eller ændre, således at skydevåbnet under ingen omstændigheder kan reaktiveres. Medlemsstaterne sørger for, at der i forbindelse med kontrollen udstedes en attest og et dokument, der bekræfter skydevåbnets deaktivering, og at der med henblik herpå påsættes skydevåbnet et klart synligt mærke.
2. Kommissionen vedtager gennemførelsesretsakter, der fastsætter deaktiveringsstandarder og -teknikker for at sikre, at alle væsentlige dele af et skydevåben er gjort permanent ubrugelige og umulige at fjerne, udskifte eller ændre, således at skydevåbnet under ingen omstændigheder kan reaktiveres. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13b, stk. 2.
3. De i stk. 2 omhandlede gennemførelsesretsakter gælder ikke for skydevåben, der er deaktiveret før datoen for disse gennemførelsesretsakters anvendelse, medmindre de pågældende skydevåben overføres til en anden medlemsstat eller markedsføres efter denne dato.
4. Medlemsstaterne kan inden for to måneder efter den 13. juni 2017 give Kommissionen meddelelse om deres nationale deaktiveringsstandarder og -teknikker, der fandt anvendelse før den 8. april 2016 med angivelse af grundene til, at det sikkerhedsniveau, der sikres med disse nationale deaktiveringsstandarder og -teknikker svarer til det, der sikres ved de tekniske specifikationer for deaktivering af skydevåben fastsat i bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403 (*), og som var gældende den 8. april 2016.
5. Når medlemsstater giver meddelelser til Kommissionen i overensstemmelse med denne artikels stk. 4, vedtager Kommissionen senest 12 måneder efter meddelelsen gennemførelsesretsakter, hvorved det afgøres, om de meddelte nationale deaktiveringsstandarder og -teknikker sikrede, at skydevåben blev deaktiveret med et sikkerhedsniveau svarende til det, der sikres ved de tekniske specifikationer for deaktivering af skydevåben fastsat i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403, og som var gældende den 8. april 2016. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 13b, stk. 2.
6. Indtil datoen for anvendelsen af de i stk. 5 omhandlede gennemførelsesretsakter skal alle skydevåben, der er deaktiveret i overensstemmelse med nationale deaktiveringsstandarder og -teknikker, der fandt anvendelse før den 8. april 2016, hvis de overføres til en anden medlemsstat eller markedsføres, være i overensstemmelse med de tekniske specifikationer for deaktivering af skydevåben fastsat i bilag I til gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403.
7. Skydevåben, der er deaktiveret inden den 8. april 2016 i overensstemmelse med de nationale deaktiveringsstandarder og -teknikker, som er blevet anset for at sikre et sikkerhedsniveau svarende til det, der sikres ved de tekniske specifikationer for deaktivering af skydevåben fastsat i bilag I til Kommissionens gennemførelsesforordning

(EU) 2015/2403, og som var gældende den 8. april 2016, betragtes også som deaktiverede skydevåben, når de overføres til en anden medlemsstat eller markedsføres efter datoen for anvendelsen af de i stk. 5 omhandlede gennemførelsesretsakter.

(*) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403 af 15. december 2015 om fælles retningslinjer for deaktiveringsstandarder og deaktiveringsteknikker med henblik på at sikre, at deaktiverede skydevåben er gjort definitivt ubrugelige (EUT L 333 af 19.12.2015, s. 62).«

11) I titlen på kapitel 3 erstattes ordet »Fællesskabet« med »Unionen«.

12) Artikel 11, stk. 1, affattes således:

»1. Med forbehold af artikel 12 kan skydevåben kun overføres fra én medlemsstat til en anden efter proceduren fastsat i denne artikel. Denne procedure finder ligeledes anvendelse for så vidt angår overførsel af skydevåben efter et salg i form af en aftale om fjernsalg som defineret i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2011/83/EU.«

13) I artikel 12, stk. 2, foretages følgende ændringer:

a) Første afsnit affattes således:

»Uanset stk. 1 kan jægere og deltagere i genopførelser af historiske begivenheder, for så vidt angår skydevåben klassificeret i kategori C, og konkurrenceskytter, for så vidt angår skydevåben klassificeret i kategori B og C og skydevåben klassificeret i kategori A, for hvilke der er meddelt en tilladelse i henhold til artikel 6, stk. 6, eller for hvilke tilladelsen er blevet bekræftet, fornyet eller forlænget i henhold til artikel 7, stk. 4a, uden forudgående tilladelse som omhandlet i artikel 11, stk. 2, besidde et eller flere skydevåben under en rejse gennem to eller flere medlemsstater med henblik på at udøve deres aktiviteter, forudsat at:

a) de er i besiddelse af et europæisk skydevåbenpas, hvorpå dette eller disse våben er angivet, og

b) de kan dokumentere begrundelsen for rejsen, blandt andet ved forelæggelse af en indbydelse eller andet bevis for deres aktiviteter vedrørende jagt, konkurrenceskydning eller genopførelse af historiske begivenheder i destinationsmedlemsstaten.«

b) Tredje afsnit affattes således:

»Denne undtagelse gælder dog ikke ved rejser til en medlemsstat, som i henhold til artikel 8, stk. 3, enten forbyder erhvervelse og besiddelse af det pågældende våben eller kræver tilladelse hertil. I dette tilfælde anføres der en udtrykkelig påtegning herom på det europæiske skydevåbenpas. Medlemsstaterne kan også nægte at anvende denne undtagelse i tilfælde af skydevåben klassificeret i kategori A, for hvilke der er meddelt en tilladelse i henhold til artikel 6, stk. 6, eller for hvilke tilladelsen er blevet bekræftet, fornyet eller forlænget i henhold til artikel 7, stk. 4a.«

14) I artikel 13 tilføjes følgende stykker:

»4. Medlemsstaternes kompetente myndigheder udveksler elektronisk oplysninger om tilladelser, der gives til overførsel af skydevåben til en anden medlemsstat, og oplysninger om afslag på tilladelser som fastsat i artikel 6 og 7 under henvisning til sikkerhedshensyn eller den pågældende persons pålidelighed.

5. Kommissionen sørger for et system til udveksling af de i denne artikel omhandlede oplysninger.

Kommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 13a med henblik på at supplere dette direktiv ved at fastsætte nærmere bestemmelser for systematisk elektronisk udveksling af oplysninger. Kommissionen vedtager den første sådanne delegerede retsakt senest den 14. september 2018.«

15) Artikel 13a affattes således:

»Artikel 13a

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 13, stk. 5, tillægges Kommissionen for en ubegrænset periode fra 13. juni 2017.

3. Den i artikel 13, stk. 5, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 5, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.»

16) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 13b

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 (*).

2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).«

17) I artikel 15, stk. 1, erstattes ordet »Fællesskabets« med »Unionens«.

18) Artikel 17 affattes således:

»Artikel 17

Senest den 14. september 2020 og derefter hvert femte år forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om anvendelsen af dette direktiv, herunder en kvalitetskontrol af de nye bestemmelser, eventuelt ledsaget af lovgivningsmæssige forslag vedrørende navnlig kategorierne af skydevåben i bilag I og spørgsmål vedrørende gennemførelsen af systemet med det europæiske skydevåbenpas, mærkning og konsekvenserne af nye teknologier som f.eks. 3D-printning, brug af QR-kode og brug af radiofrekvensidentifikation (RFID).«

19) I bilag I foretages følgende ændringer:

1) I afsnit II foretages følgende ændringer:

a) indledningen affattes således:

»I dette direktiv klassificeres skydevåben i følgende kategorier:«

b) i punkt A foretages følgende ændringer:

i) indledningen udgår

ii) i kategori A tilføjes følgende punkter:

»6. Fuldautomatiske skydevåben, som er blevet ombygget til halvautomatiske skydevåben, jf. dog artikel 7, stk. 4a.

7. Følgende halvautomatiske skydevåben med centraltænding:
 - a) korte skydevåben, der giver mulighed for affyring af over 21 patroner uden genladning, hvis:
 - i) et magasin med en kapacitet på over 20 patroner indgår i skydevåbnet, eller
 - ii) et aftageligt magasin med en kapacitet på over 20 patroner indsættes i det
 - b) lange skydevåben, der giver mulighed for affyring af over 11 patroner uden genladning, hvis:
 - i) et magasin med en kapacitet på over ti patroner indgår i skydevåbnet, eller
 - ii) et aftageligt magasin med en kapacitet på over ti patroner indsættes i det.
 8. Halvautomatiske lange skydevåben (dvs. skydevåben, der oprindelig er beregnet til at blive affyret fra skulderen), som kan afkortes til en længde på mindre end 60 cm uden at miste funktionalitet ved hjælp af en folde- eller teleskopkolbe eller en kolbe, der kan tages af uden brug af værktøj.
 9. Ethvert skydevåben i denne kategori, der er blevet ombygget til affyring af løse skud, lokalirriterende midler, andre aktive stoffer eller pyroteknisk ammunition eller til et salutvåben, teater- og filmvåben eller specialeffektvåben.«
- iii) kategori B affattes således:
- »Kategori B — Skydevåben, for hvilke der kræves tilladelse
1. Korte skydevåben med repetermekanisme.
 2. Korte enkeltladeskydevåben med centraltænding ved fænghætte.
 3. Korte enkeltladeskydevåben med randantændelse ved fænghætte med en samlet længde på under 28 cm.
 4. Lange halvautomatiske skydevåben, hvis magasin og kammer kan indeholde over tre patroner, når der er tale om skydevåben med randantænding, og mere end tre, men færre end 12 patroner, når der er tale om skydevåben med centraltænding.
 5. Halvautomatiske korte skydevåben, bortset fra dem, der er opført i punkt 7, litra a), i kategori A.
 6. Lange halvautomatiske skydevåben, som er opført i punkt 7, litra b), i kategori A, hvis magasin og kammer tilsammen ikke kan indeholde over tre patroner, hvor magasinet er aftageligt, eller for hvilke der ikke er sikkerhed for, at de ikke ved hjælp af almindeligt værktøj kan ombygges til våben, hvis magasin og kammer tilsammen kan indeholde over tre patroner.
 7. Lange skydevåben med repetermekanisme og halvautomatiske skydevåben med glat løb, hvis løb højst måler 60 cm.
 8. Ethvert skydevåben i denne kategori, der er blevet ombygget til affyring af løse skud, lokalirriterende midler, andre aktive stoffer eller pyroteknisk ammunition eller til et salutvåben, teater- og filmvåben eller specialeffektvåben.
 9. Halvautomatiske civile skydevåben, som ligner fuldautomatiske skydevåben, bortset fra dem, der er opført i punkt 6, 7 eller 8 i kategori A.«
- iv) kategori C affattes således:
- »Kategori C — Skydevåben og våben, der skal anmeldes
1. Lange skydevåben med repetermekanisme, der ikke er omfattet af kategori B, punkt 7.
 2. Lange enkeltladeskydevåben med riflet løb.
 3. Halvautomatiske lange skydevåben, bortset fra dem, der er opført i kategori A eller B.
 4. Korte enkeltladeskydevåben med randantændelse ved perkussion, og med en samlet længde på mindst 28 cm.

5. Ethvert skydevåben i denne kategori, der er blevet ombygget til affyring af løse skud, lokalirriterende midler, andre aktive stoffer eller pyroteknisk ammunition eller til et salutvåben, teater- og filmvåben eller specialeffektvåben.
6. Skydevåben klassificeret i kategori A eller B eller nærværende kategori, som er blevet deaktiveret i overensstemmelse med gennemførelsesforordning (EU) 2015/2403.
7. Lange glatløbende enkeltladeskydevåben, der markedsføres den 14. september 2018 eller derefter.«

v) kategori D udgår

c) punkt B udgår

2) Afsnit III affattes således:

»III. I dette bilag omfatter definitionen af skydevåben ikke genstande, der normalt ville svare til definitionen, men som:

- a) er bygget med henblik på alarmanlæg, signalering, redningsaktioner, slagtning, harpunfiskeri, eller som er beregnet til industrielle eller tekniske formål, under forudsætning af, at de kun kan anvendes til dette præcise formål
- b) betragtes som antikke våben, for så vidt de ikke indgår i kategorierne i afsnit II og er underlagt national lovgivning.

Indtil en koordination er gennemført på EU-niveau, kan medlemsstaterne anvende den nationale lovgivning for de våben, der er omfattet af dette afsnit.«

20) Bilag II, litra f), affattes således:

»f) påtegninger:

»Dette pas giver kun ret til at foretage rejser til en anden medlemsstat med et eller flere skydevåben klassificeret i kategori A, B eller C, når denne medlemsstat har givet forudgående tilladelse hertil. Sådanne tilladelser kan angives på dette pas.

Ovennævnte forudgående tilladelse er i princippet ikke nødvendig for at foretage en rejse med et skydevåben klassificeret i kategori C med henblik på aktiviteter vedrørende jagt eller genopførelse af historiske begivenheder eller med et skydevåben klassificeret i kategori A, B eller C med henblik på konkurrenceskydning på betingelse af besiddelse af våbenpasset og af at kunne godtgøre rejsens formål.«

Hvis en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, har underrettet de øvrige medlemsstater om, at besiddelse af visse skydevåben klassificeret i kategori B eller C er forbudt på dens område eller underkastet krav om tilladelse, tilføjes følgende påtegning:

»Indrejse i ... [navnet på den eller de pågældende medlemsstater] med dette våben ... [identifikation af våbnet] er forbudt.«

»Indrejse i ... [navnet på den eller de pågældende medlemsstater] med dette våben ... [identifikation af våbnet] er betinget af godkendelse.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 14. september 2018. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

2. Uanset stk. 1 sætter medlemsstaterne de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme artikel 4, stk. 3 og 4, i direktiv 91/477/EØF som ændret ved nærværende direktiv senest den 14. december 2019. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

3. Lovene og bestemmelserne i stk. 1 og 2 skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

4. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne for så vidt angår skydevåben, der er erhvervet inden den 14. september 2018, suspendere kravet om at anmelde skydevåben, der er klassificeret i punkt 5, 6 eller 7 i kategori C, indtil den 14. marts 2021.
5. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 17. maj 2017.

På Europa-Parlamentets vegne
A. TAJANI
Formand

På Rådets vegne
C. ABELA
Formand

BERIGTIGELSER

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/625 af 15. marts 2017 om offentlig kontrol og andre officielle aktiviteter med henblik på at sikre anvendelsen af fødevarer- og foderlovgivningen og reglerne for dyresundhed og dyrevelfærd, plantesundhed og plantebeskyttelsesmidler, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001, (EF) nr. 396/2005, (EF) nr. 1069/2009, (EF) nr. 1107/2009, (EU) nr. 1151/2012, (EU) nr. 652/2014, (EU) 2016/429 og (EU) 2016/2031, Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 og (EF) nr. 1099/2009 samt Rådets direktiv 98/58/EF, 1999/74/EF, 2007/43/EF, 2008/119/EF og 2008/120/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 og (EF) nr. 882/2004, Rådets direktiv 89/608/EØF, 89/662/EØF, 90/425/EØF, 91/496/EØF, 96/23/EF, 96/93/EF og 97/78/EF og Rådets afgørelse 92/438/EØF (forordningen om offentlig kontrol)

(Den Europæiske Unions Tidende L 95 af 7. april 2017)

I hele denne forordning læses følgende således:

I stedet for: »(EU) 2017/...«

læses: »(EU) 2017/625«

I stedet for: »EUT L ..., s. ...«

læses: »EUT L 95 af 7.4.2017, s. 1.«

Side 95, artikel 135:

I stedet for: »1. Direktiv 95/46/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 (*) finder anvendelse, i det omfang de oplysninger, som behandles via IMSOC, indeholder personoplysninger som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 95/46/EF og artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 45/2001.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).«

læses: »1. Direktiv 95/46/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 ⁽¹⁾ finder anvendelse, i det omfang de oplysninger, som behandles via IMSOC, indeholder personoplysninger som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 95/46/EF og artikel 2, litra a), i forordning (EF) nr. 45/2001.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1).«

Side 113, underskrifterne:

I stedet for: »På Rådets vegne

...

Formand«

læses: »På Rådets vegne

I. BORG

Formand«

I stedet for: »På Europa-Parlamentets vegne

...

Formand«

læses:

»På Europa-Parlamentets vegne

A. TAJANI

Formand«.

Berigtigelse til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1011 af 8. juni 2016 om indeks, der bruges som benchmarks i finansielle instrumenter og finansielle kontrakter eller med henblik på at måle investeringsfondes økonomiske resultater, og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EU samt forordning (EU) nr. 596/2014

(Den Europæiske Unions Tidende L 171 af 29. juni 2016)

Side 11, betragtning 65, første punktum:

I stedet for: »... den nominelle værdi af finansielle instrumenter, den fiktive værdi af derivater og nettoværdien af investeringsfonde ...«

læses: »... den nominelle værdi af finansielle instrumenter, den notionelle værdi af derivater og nettoværdien af investeringsfonde ...«

Side 13, artikel 2,2, litra g), nr. ii):

I stedet for: »ii) den samlede fiktive værdi af de finansielle instrumenter, der anvender benchmarket som reference, udgør højst 100 mio. EUR«

læses: »ii) den samlede notionelle værdi af de finansielle instrumenter, der anvender benchmarket som reference, udgør højst 100 mio. EUR«

Side 29, artikel 20,6, litra a):

I stedet for: »a) angive, hvordan den nominelle værdi af andre finansielle instrumenter end derivater og den fiktive værdi af derivater og nettoværdien af investeringsfonde skal vurderes ...«

læses: »a) angive, hvordan den nominelle værdi af andre finansielle instrumenter end derivater og den notionelle værdi af derivater og nettoværdien af investeringsfonde skal vurderes ...«

Side 43, artikel 36,1, litra a):

I stedet for: »a) identiteten på de administratorer, der er godkendt eller registreret i henhold til artikel 34, og den kompetente myndighed, der er ansvarlig for tilsynet hermed«

læses: »a) identiteten på de administratorer, der er godkendt eller registreret i henhold til artikel 34, og de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet hermed«

Side 47, artikel 42,2, litra f):

I stedet for: »f) pålæggelse af administrative bøder på mindst det tredobbelte af den fortjeneste, der er opnået, ...«

læses: »f) pålæggelse af administrative bøder op til et maksimumbeløb på mindst det tredobbelte af den fortjeneste, der er opnået, ...«

Side 47, artikel 42,2, litra g):

I stedet for: »g) for så vidt angår en fysisk person, administrative bøder på mindst ...«

læses: »g) for så vidt angår en fysisk person, administrative bøder op til et maksimumbeløb på mindst ...«

Side 47, artikel 42,2, litra h):

I stedet for: »g) for så vidt angår en juridisk person, administrative bøder på mindst ...«

læses: »g) for så vidt angår en juridisk person, administrative bøder op til et maksimumbeløb på mindst ...«

Side 55, artikel 56, nr. 1), litra b) (ændring af artikel 19,7, i forordning (EU) nr. 596/2014):

I stedet for: »Med henblik på litra b) skal transaktioner udført i aktier eller gældsinstrumenter fra en udsteder eller derivater eller andre finansielle instrumenter, som er forbundet hermed, af ledende medarbejdere i et institut for kollektiv investering, som personen med ledelsesansvar eller en person med nær tilknytning hertil har investeret i, ikke indberettes, hvis den ledende medarbejder i instituttet for kollektiv investering handler med fuld skønsbeføjelse, hvilket betyder, at den ledende medarbejder ikke direkte eller indirekte må modtage instrukser eller forslag om porteføljesammensætning fra investorer i det pågældende institut for kollektiv investering.«

læses: »Med henblik på litra b) skal transaktioner udført i aktier eller gældsinstrumenter fra en udsteder eller derivater eller andre finansielle instrumenter, som er forbundet hermed, af forvaltere eller administratorer i et institut for kollektiv investering, som personen med ledelsesansvar eller en person med nær tilknytning hertil har investeret i, ikke indberettes, hvis forvalteren eller administratoren i instituttet for kollektiv investering handler med fuld skønsbeføjelse, hvilket betyder, at forvalteren eller administratoren ikke direkte eller indirekte må modtage instrukser eller forslag om porteføljesammensætning fra investorer i det pågældende institut for kollektiv investering.«

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA